Biblioteca
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 874
Marți 11 septembrie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Cît mai mari cantități de furaje însilozate

Însilozează și cocenii de porumb

Asigurarea furajelor necesare hrănirii animalelor în perioada de stabulație a constituit și mai constituie încă o preocupare de seamă a conducerilor gospodăriilor de stat din Trustul pentru aprovizionarea Capitalei. Gospodăriile de stat din Afumați, Mogoșoaia, Pantelimon, Voluntari, Domnești și Popești-Leordeni, de pildă, și-au asigurat aproape în întregime cantitățile de fînuri grosiere necesare hrănirii animalelor pentru toată perioada de stabulație. De asemenea, în aceste gospodării s-a dat atenția cuvenită și obținerii unui fîn de bună calitate, prin recoltarea la timp, și uscarea și depozitarea lui în bune condiții.

Cantitățile cele mai mari de furaje au fost însă asigurate prin însilozarea porumbului. La gospodăriile agricole de stat din Roșia și Pantelimon, de exemplu, au fost însilozate peste 2 300 tone de porumb, iar la cele din Mogoșoaia și Bragadiru mai bine de 1 500 de tone.

Pentru îmbunătățirea calității silozului de porumb în aceste gospodării o mare parte din porumb a fost însilozat în amestec cu leguminoase. La G.A.S. Roșia, de exemplu, au fost însilozate 650 de tone de porumb în amestec cu soia sau mazăre, iar la G.A.S. Mogoșoaia 620 de tone.

În aceste zile în aproape toate gospodăriile de stat din Trustul pentru aprovizionarea Capitalei continuă munca pentru asigurarea bazei furajere. Astfel, pentru o mai bună folosire a cocenilor de porumb, după recoltarea știuleților, s-a trecut și la însilozarea cocenilor.

Pentru o valorificare mai bună a cocenilor la gospodăria agricolă de stat din Afumați, recoltatul știuleților s-a început în faza de ceară. Deoarece, știuleții aveau în această fază o umiditate mai ridicată decît cea normală, au fost întinși la soare în preajma pătulelor. După recoltarea știuleților s-a trecut la recoltatul cocenilor cu cele două combine de siloz pe care le are gospodăria. Recoltați în această fază cocenii își mai păstrează încă o mare parte din suculența și valoarea lor nutritivă. Cu toate acestea pentru a obține un siloz de bună calitate cocenii sînt însilozați aici în amestec cu lucernă verde. Proporția este astfel alcătuită încît să se asigure cocenilor un procent de 65-70 la sută umiditate. De asemenea, pentru îmbunătățirea calității silozului de coceni, la însilozarea lor se mai adaugă porumb verde însilozat mai înainte căruia i s-au adăugat fermenți lactici. Din acest siloz gospodăria a pregătit o cantitate de 4 vagoane care va constitui un nucleu de fermentație bună pentru cele 500 tone de coceni ce vor fi însilozați.

RAID-ANCHETĂ

În scopul obținerii unui furaj de bună calitate din coceni însilozați, întreaga operație de însilozare este îndrumată și urmărită îndeaproape de inginerul șef, tov. Aurel Conduratu. Aici se dă o mare atenție tocării cît mai mărunt a cocenilor și amestecului cocenilor cu lucernă verde tocată și cu silozul de porumb pregătit cu fermenți lactici, precum și presării masei. Presarea se face începînd cu primul strat de coceni așezat în bazin.

Și în gospodăriile agricole de stat din Popești-Leordeni, Roșia și 30 Decembrie s-a trecut la însilozatul cocenilor. **La G.A.S. Popești-Leordeni, bunăoară, s-au însilozat pînă acum 50 de tone de coceni în amestec cu porumb verde din cultura dublă, iar la gospodăria de stat „30 Decembrie" s-au însilozat 130 tone de coceni în amestec cu soluție de melasă și saramură. Peste 40 de tone de coceni au fost însilozate pînă acum și la gospodăria agricolă de stat din Roșia.**

În ritm susținut

Și colectiviștii din raionul Făurei, regiunea Galați, acordă în aceste zile o atenție deosebită asigurării hranei necesare animalelor pe timpul iernii.

Gospodăriei colective „Flamura Roșie" din comuna Bratești Vechi îi sînt necesare 1.200 de tone de nutrețuri însilozate. Vizitînd această unitate am constatat că planul de 1.200 tone fusese realizat încă de la data de 3 septembrie.

— Față de prevederile planului pe 1963, cînd efectivul nostru de animale va spori cu mult, spunea agronomul gospodăriei, tov. ing. Nicolae Lupu, noi ne-am gîndit să asigurăm încă de pe acum o cantitate mai mare de siloz, suplimentîndu-ne planul cu încă 400 de tone. Folosind toate resursele, sîntem siguri că vom îndeplini ceea ce ne-am propus.

Într-adevăr, pe lîngă porumbul pentru siloz care este deja în gropi, colectiviștii de aici au început însilozarea cocenilor uscați proveniți de la recoltarea primelor 20 hectare cultivate cu porumb pentru boabe. Pentru a se obține un nutreț murat de bună calitate, urmînd sfatul inginerului agronom, colectiviștii însilozează cocenii de porumb în amestec cu saramură.

Deosebit de coceni, colectiviștii din Bratești Vechi vor mai însiloza în aceste zile sfecla de zahăr cultivată pentru furaj pe 10 ha, cît și

C. VASIA
L. ION
I. DRINCU

(Continuare în pag. a 4-a)

În aceste zile pe ogoarele gospodăriei agricole de stat Cuparu, regiunea Argeș, arăturile pentru însămînțările de toamnă se desfășoară din plin

Lucrări făcute din timp

În aceste zile la gospodăria agricolă colectivă din Dagița, raionul Negrești, regiunea Iași, se desfășoară intense pregătiri în vederea efectuării la timp și în bune condiții agrotehnice a însămînțărilor de toamnă.

Pînă de curînd s-a pregătit terenul necesar însămînțărilor pe 80 de hectare. Unele parcele au fost totodată fertilizate cu îngrășăminte naturale, dîndu-se cîte 20 tone la hectar. Colectiviștii zoresc condiționatul semințelor de grîu și de orz de toamnă.

Din cele 70 tone de semințe necesare au fost condiționate peste 25 de tone.

IOAN TRIFAN
corespondent

Grijă pentru recolta anului viitor

Experiența celor mai multe unități agricole din regiunea Dobrogea care au obținut în acest an producții mari de grîu a dovedit că o influență hotărîtoare în realizarea și depășirea producției planificate au avut pregătirile făcute pentru însămînțări.

Sub îndrumarea organelor și organizațiilor de partid și ca urmare a măsurilor bune luate de consiliile agricole cu privire la organizarea muncii în cadrul brigăzilor de tractoare, în regiunea Dobrogea, s-a îndeplinit planul arăturilor adînci, executîndu-se, pînă la 2 septembrie, arături pe o suprafață de peste 330.000 hectare, din care mai mult de 150.000 hectare vor fi însămînțate cu culturi de toamnă.

În prezent, în raionul Hîrșova sînt gata pentru a fi însămînțate cu culturi de toamnă mai mult de 23.000 hectare, în raionul Negru Vodă 20.000 hectare, în raionul Medgidia 19.000 hectare. De asemenea, în gospodăriile agricole de stat s-au pregătit pentru însămînțările de toamnă aproape 50.000 hectare. În urma ploilor căzute în ultimele zile în majoritatea gospodăriilor agricole de stat și colective s-au intensificat lucrările de discuire a suprafețelor arate.

Fertilizarea solului a stat și stă totodată în centrul atenției oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Dobrogea. Ca urmare în gospodăriile colective s-au încorporat în sol peste 66.000 tone de îngrășăminte naturale și 2.000 de tone îngrășăminte chimice, iar în gospodăriile de stat 42.000 de tone și respectiv 10.000 de tone. Bine au organizat această acțiune consiliile gospodăriilor de stat Moșneni, Amzacea, Mircea Vodă, Cataloi, Cuza Vodă precum și consiliile de conducere ale gospodăriilor colective din Comana, Fîntînele, Vulturu, Topraisar, Cobadin și altele.

O atenție deosebită s-a acordat asigurării și condiționării semințelor necesare de grîu și orz. Pînă în prezent, în gospodăriile de stat s-au condiționat peste 20.000 de tone sămînță de grîu și 1.700 tone de orz de toamnă, iar în gospodăriile colective 25.000 de tone grîu și 1.700 tone semințe de orz și s-au trimis probe de semințe la laboratorul de controlul semințelor, obținîndu-se în mare parte buletinele necesare.

N. CONSTANTIN
corespondent

Eficiență ridicată livezilor

Ing. TH. GROZA
director
al Stațiunii experimentale pomicole Fălticeni, regiunea Suceava

Sporirea producției și valorificarea cît mai bună a terenurilor impune găsirea unor noi metode de cultură. În pomicultură este necesar să se găsească asemenea metode atît la înființarea noilor plantații, cît și pentru îmbunătățirea celor existente.

Sistemul obișnuit (clasic) de cultură și dirijare a creșterii pomilor nu mai corespunde cerințelor actuale. Dintre principiile care au stat la baza înființării livezilor în trecut, se menționează: plantarea pomilor la distanțe mari, întreținerea terenului în țelină sau ca ogor negru, folosirea cu precădere a portaltoiului sălbatic, formarea coroanelor înalte etc. Făcînd o sumară analiză tehnico-economică a acestor principii — prin prizma rentabilității, se constată că ele limitează sporirea producției de fructe, reducerea prețului de cost și exploatarea la maximum a terenului. Ca urmare a acestor neajunsuri, sistemul vechi a fost îmbunătățit și se recomandă îndesirea pe rînd a pomilor din livezile tinere pe baza noilor cunoștințe de biologie și tehnică pomicolă. Îndesirea este necesară deoarece pomii tineri, pînă la vîrsta de 7—8 ani nu valorifică prin rădăcini decît circa 25 la sută din terenul care le-a fost rezervat prin distanțele obișnuite de plantare. Aceasta înseamnă că la un hectar de livadă, în decursul primilor 8 ani se cumulează o suprafață nevalorificată de 6 ha. Mai tîrziu această suprafață scade, dar terenul se folosește integral numai atunci cînd pomii ating dimensiunile maxime. O asemenea risipă de teren aduce pierderi și în plus spațiul din jurul pomilor tineri influențează negativ creșterea și punerea lor pe rod.

Prin îndesire se creează un mediu mai favorabil pentru creștere. Plantele „se ajută" în valorificarea umidității și fertilității solului. Acest mediu asigură o mai bună creștere și determină în ultimă instanță punerea mai repede pe rod a pomilor. Grăbirea fructificării este ajutată simțitor și prin arcuirea parțială a ramurilor, asupra căreia vom reveni.

De asemenea, din punct de vedere economic îndesirea mărește rentabilitatea plantațiilor. În afară de rodirea timpurie, livezile vor da producții mult mai mari prin sporirea numărului de pomi la unitate de suprafață și îmbunătățirea calitativă a fructelor. Lucrările de întreținere cum sînt: arcuirea ramurilor, tăierile, combaterea bolilor și dăunătorilor și apoi recoltatul, se fac mult mai ușor deoarece coroana pomilor este mai mică. Se evită astfel deplasările în gol de la un pom la altul și risipa de substanțe insecto-fungicide care se folosesc la stropiri.

La înființarea noilor plantații se va merge pe principiul măririi distanțelor dintre rînduri ș a micșorării distanței pe rînd. În acest caz numărul de pomi la ha nu scade față de livezile obișnuite. În schimb, se face posibilă introducerea culturilor intercalate, agro-alimentare și furajere atît în perioada de tinerețe a pomilor, cît și mai tîrziu cînd ei rodesc.

În livezile existente, cu distanțel obișnuite, și pe care le îndesim, culturile intercalate sînt posibile atît timp cît coroanele pomilor nu umbresc terenul dintre rînduri pentru a împiedica vegetația. Lățimea benzilor cultivate pe intervale se v micșora deci treptat pe măsură c coroanele se măresc.

Principiul călăuzitor la îndesire pomilor trebuie să fie asigurare spațiului necesar pentru creștere coroanei și valorificarea la maximun a terenului. Cunoscînd că diametru coroanei poate ajunge pînă la 8— m — cu excepția nucului la care aceasta este mai mare, înseamnă c raza cercului proiectat de coroan va fi de cel mult 4,5 m. Aceste dimensiuni maxime sînt date pentru meri din soiurile cele mai viguroas ca: Pătul, Crețesc, Domnesc, Poinic etc. și care sînt altoiți pe port altoi sălbatic și la o vîrstă maxim de creștere. În mod obișnuit la majoritatea solurilor cultivate de măr păr, cireș, prun și vișin, diametru coroanelor la pomii pe rod și car au crescut normal este cuprins între 3—6 m. Rezultă că raza cercului proiectat de coroană la acești pom este de 1,5—3 m., ceea ce reprezint jumătate din distanța necesară p rînd. În sistemul obișnuit însă, pomii se plantau la distanțele de 10/ m; 10/8 m; 9/9 m; 9/8 m; 8/8 m; 8/ m; 7/7 m; 7/6 m; 6/6 m etc. Pentr a recupera spațiul nefolosit, se fac îndesirea plantînd cîte 1 pom într 2 din cei plantați inițial și în aș fel ca la măr, păr și cireș distanț pe rînd să nu fie mai mică de 4—4 m iar la prun de 3—3,5 m.

Îndesirea este recomandată pentr toate livezile în vîrstă pînă la 4— ani. În cazul cînd pomii nu cres

(Continuare în pag. a 3-a)

Sectorul legumicol de la G.A.C. Suhaia-Zimnicea cuprinde o suprafață de 70 ha. De aici, colectiviștii au și obținut pînă acum un venit de peste 450.000 lei. În clișeu: brigadierul Gh. Teodorescu controlînd calitatea roșiilor destinate pieții

94.152 lei venit la hectarul cultiva cu roșii nr. 10 × Bizon

Gospodăria agricolă colectivă „Unirea" din comuna Scurtești, raionul Buzău, a luat ființă în anul 1961.

Printre ramurile de producție mai importante pe care le are, se numără și cultura legumelor. Acestui sector, consiliul de conducere al gospodăriei i-a acordat de la început o atenție deosebită, datorită veniturilor mari pe care le aduce, avînd condiții de climă și sol favorabile și oameni pricepuți.

Terenul cultivat cu legume și cartofi în anul 1962 ocupă suprafața de 84 ha, dintre care 40 ha numai cu legume. Întreaga suprafață de grădină este irigabilă, aceasta fiind situată în imediata vecinătate a rîului Buzău, pe prima terasă. Locul a fost bine ales, fiind adăpostit în mod natural de vînturile dominante și curenții reci, creînd astfel condiții optime pentru cultura legumelor în general și mai ales pentru cele timpurii ca: roșii, cartofi, castraveți, ardei, vinete și altele.

În cadrul planului de producție pe anul 1962, printre alte culturi de legume, s-a cultivat și suprafața de 3,50 ha cu roșii timpurii din hibridul nr. 10 x Bizon.

Din complexul de măsuri agrotehnice care s-a aplicat acestei culturi, o deosebită atenție s-a dat lucrărilor de producerea materialului săditor, de pregătirea și îngrășarea terenului, plantării, densitate optimă de plante la ha, precum și lucrărilor de îngrijire în timpul vegetației, printre care cea mai importantă a fost copilitul și cîrnitul după a patra inflorescență.

Așa, bunăoară, producerea răsadului s-a făcut numai în răsadnițe calde, bine pregătite, în care s-a însămînțat la 20 februarie o sămînță de bună calitate. Colectiviștii-grădinari, înțelegînd pe deplin influența favorabilă a repicatului, prin care se creează condiții mai bune de creștere a plantelor au repicat tot răsadul la distanța de 10x10 cm. Repicatul s-a făcut tot în răsadnițe calde, folosind un pămînt rezultat din amestecul a două părți pămînt de pădure, o parte pămînt obișnuit de grădină, la care s-a adăugat o jumătate parte de mraniță. Mai mult, pentru a avea posibilitatea să scoată plantele cu pămînt cît mai mult pe rădăcină fără a le deranja sau rupe, stratul de pămînt hrănitor în grosimea de 18—20 cm s-a așezat pe un altul de nisip avînd grosimea de 2—3 cm. În felul acesta s-a înlesnit mult dizlocarea cubului de pămînt cu plantă cu tot, după ce în prealabil a fost tăiat cu cuțitul în ambele sensuri. Menționăm că acest mod de a produce răsad a contribuit în foarte mare măsură la succesul rezultatelor obținute.

Terenul pe care s-au plantat roșiile este o aluviune, cu textură ușoară. O dată cu arătura de toamnă s-a administrat solului cantitatea de 60.000 kg gunoi de grajd la ha, la care s-au adăugat 300 kg superfosfat la ha.

Scoaterea răsadului în cîmp s-a făcut între 5—10 mai, plantîndu-se în gropi făcute cu colțul sapei. Răsadul era destul de avansat, avînd la plantare 1—2 inflorescențe. Faptul că plantele au fost scoase cu cuburile de pămînt cu tot, ele n-au suferit la transplantare, ci și-au continuat vegetația fără nici un moment de stagnare. În felul acesta, s-a îndepărtat fenomenul de pierdere a rodului de la prima și a doua inflorescență, care în mod obișnuit se produce din cauza întreruperii vegetației. Această legare de 100 la sută a sporit mult precocitatea recoltelor și creșterea producției la ha.

În timpul vegetației s-au aplicat la timp și în condiții tehnice corespunzătoare, toate lucrările de îngrijire ca: prășit, irigat, administrarea îngrășămintelor faziale, tratamente contra bolilor și dăunătorilor etc.

O lucrare importantă aplicată plantelor de roșii a fost copilitul și legatul la timp. De modul și momentul cînd s-a aplicat această lucrare a depins foarte mult calitatea ș cantitatea de recoltă timpurie. Pentru a spori și mai mult precocitatea, plantele au fost cîrnite imedia ce au ajuns la a patra inflorescenț

Aplicînd astfel de lucrări agrotehnice, gospodăria colectivă di Scurtești a reușit să obțină în an 1962, rezultate cu totul excepționale. Astfel pe suprafața de 3,50 h cultivate cu roșii nr. 10 x Bizon, realizat pînă la data de 3 augus cantitatea de 113.862 kg, de pe car s-a încasat suma de 329.532 lei, revenind astfel 94.152 de lei la hecta

Desigur că la obținerea acest producții frumoase, un rol importan l-a avut și buna organizare a muncii, precum și asigurarea bazei materiale (răsadnițe, semințe, îngrășăminte etc.) condiții pentru care consiliul de conducere s-a preocupa din timp.

De asemenea, la obținerea acesto rezultate, a contribuit și rîvna c care colectiviștii din brigada legumicolă au lucrat, fiind îndrumat îndeaproape de brigadierul Vasil Saris și șefii de echipă Dumitru Saris și Vasile Popa.

Nu mai puțin important este ș rolul pe care Stațiunea experimentală legumicolă Buzău l-a avut î îndrumarea acestui sector din gospodăria colectivă, asigurîndu-i permanentă asistență tehnică prin parte din cercetătorii săi.

Rezultate tot așa de bune s-a obținut în această gospodărie și l alte culturi de legume cum sînt varza timpurie, cartofii, mazărea d grădină, fasolea și altele. La culturile de ceapă de apă, ardei și vinet se vor obține, de asemenea, produc ții foarte mari, de pe urma căror se vor realiza venituri bănești importante, contribuind astfel la consolidarea economică a unității și l creșterea valorii zilei-muncă.

Ing. CHIRU CRISTEA
de la Stațiunea experimental
I.C.H.V.-Buzău

În toiul însilozării furajelor

Anul acesta, membrii gospodăriei agricole colective „Viață Nouă" din comuna Răpsig, raionul Gurahonț, regiunea Crișana, au hotărît să însilozeze 1200 de tone de porumb. Organizînd bine munca, ei au reușit să pună la murat pînă zilele trecute, peste 300 de tone de porumb, care după ce a fost tocat, a fost acoperit cu un strat de pleavă și apoi cu un strat de pămînt.

Pînă în prezent, la lucrările de recoltat și însilozat s-au evidențiat în mod deosebit colectiviștii Ion Crișan, Ioan Iercoșan, Teodor Ferenț, Ana Zopota, Saveta Ilirina, Elena Abrudeanu, Pavel Crișan și Ion Petroman.

Tractoristul Ion Jurcă de la S.M.T. Sicula muncește de asemenea cu sîrguință la tocatul și presatul porumbului.

IOAN OIEȘ
corespondent

Cîte 1000 tone de porumb însilozat

Membrii gospodăriilor agricole colective din comunele Recaș și satul Izvin, regiunea Banat, acordă în aceste zile o deosebită atenție însilozării furajelor.

Urmînd exemplul gospodăriei de stat din Recaș, colectiviștii din această comună au însilozat peste 1.000 tone de porumb, din cele 5.000 tone planificate, iar cei din Izvin aproape 1.000 tone din cele 3.000 tone prevăzute în planul de producție.

IOSIF CIOCIU
corespondent

Colectiviști fruntași

Gospodăria colectivă din comuna Sîrbi, raionul Bîrlad, regiunea Iași, are în prezent un număr mare de animale dintre care 106 vaci cu lapte, 2.016 ovine și 433 porcine.

Pentru a le asigura hrana necesară pe timpul stabulației, consiliul de conducere a gospodăriei a luat măsuri din timp în vederea însilozării unor cît mai mari cantități de furaje.

Pînă zilele trecute, aci s-au însilozat 596 tone de porumb, și lucrul continuă.

După terminarea însilozării porumbului pentru siloz, colectiviștii au hotărît să pună la murat și o mare cantitate de coceni, în amestec cu tăiței de sfeclă, întrucît vor primi de la fabrica de zahăr Sascut, o mare cantitate de tăiței de sfeclă.

FĂNICĂ CERNAT
corespondent

La gospodăria agricolă colectivă „Steagul lui Lenin" din Ambud, raionul Satu Mare, regiunea Maramureș, însilozarea furajelor este în toi. Iată în fotografie un aspect din timpul lucrului

Pentru însămînțările de toamnă

Vrednicii mecanizatori ai Stațiunii de mașini și tractoare din comuna Babadag, raionul Istria, în întrecerea socialistă ce se desfășoară între brigăzi, au obținut și frumoase rezultate la executarea arăturilor pentru însămînțările de toamnă.

Pînă de curînd, ei au arat la gospodăriile colective deservite 12.874 de hectare. La unele gospodării colective, cum sînt cele din Sarichioi, Nicolae Bălcescu și Satu Mare, arăturile au fost terminate.

Paralel cu executarea acestor lucrări, colectiviștii s-au străduit să transporte cantități cît mai mari de îngrășăminte organice ce au fost încorporate în sol. La gospodăria colectivă din Babadag, de pildă, s-au transportat și încorporat în arătură 1.350 de tone de îngrășăminte, la cea din Sarichioi 1.330 de tone etc.

CONSTANTIN DOLNICEANU
corespondent

Agrotehnica își spune cuvîntul

La consiliul agricol al raionului Ineu, regiunea Crișana, a avut loc o importantă consfătuire în problema folosirii celor mai înaintate metode agrotehnice pentru obținerea unor producții mari de grîu. Tov. ing. Cornel Opreanu a făcut cu acest prilej o expunere în cadrul căreia a subliniat că în acest an la multe gospodării colective ca cele din Ineu, Sicula, Berechiu, Chereluș și altele, unde terenul a fost bine pregătit — după bune plante premergătoare — și s-au folosit semințe de înaltă productivitate, s-au obținut pe suprafețe importante, producții mari de grîu la hectar.

Tov. Gh. Onea, inginer agronom la gospodăria colectivă din Ineu, tov. Pavel Vijdea, inginer agronom la gospodăria colectivă Chereluș și alții, au arătat că pentru a obține recolte bogate de grîu în anul viitor, gospodăriile din care fac parte au pregătit din timp terenurile pentru însămînțările din toamna aceasta, asigurînd și semințele necesare.

S-a hotărît cu acest prilej, ca la toate gospodăriile colective să se creeze cîte un lot demonstrativ cultivat cu grîu.

PAVEL CIURDARU
corespondent

La culesul porumbului

La multe gospodării agricole colective din Brăila a început culesul porumbului. În primele 2 zile de lucru, în raion au fost recoltate 145 de hectare cu porumb.

La gospodării colective cum sînt cele din Traianu și Mihai Bravu, porumbul a fost cules pe cîte 40 de hectare.

ION GH. CENUȘA
corespondent

Soț și soție – mulgători fruntași

În centrul orașului Călărași, privirile mi-au fost atrase de un panou mare, frumos ornat. Pe panou, sus, sta scris: „Fruntași în producție în cinstea zilei de 23 August".

Printre fotografiile care reprezentau pe cei mai harnici oameni din cuprinsul raionului Călărași, zăresc una ce reprezenta chipul unui om cu priviri pătrunzătoare. În dreptul fotografiei scria: „Florea Buzatu, mulgător la gospodăria agricolă de stat Dragalina". Mai jos, sub fotografie, o scurtă explicație: „În primul semestru al acestui an, mulgătorul Florea Buzatu a avut în plan să mulgă de la vacile pe care le are în grijă 23.000 litri de lapte, și a muls 26.000 de litri".

În după-amiaza aceleiași zile am sosit la gospodăria agricolă de stat Dragalina. Povestesc unui tovarăș scopul sosirii mele aci: „Cine nu-l cunoaște pe Florică! Dar după cîte știu a plecat de cîteva zile în concediu, undeva pe la Rîmnicu Vîlcea. Dacă aveți ceva important, puteți sta de vorbă cu Maria sau Mița, nevastă-sa, cum îi mai zicem noi. Îngrijitoare de vaci e și ea. Pînă însă să vă întîlniți cu ea, faceți cunoștință cu chipul ei. Uitați-l acolo, la panoul de onoare al fruntașilor în cinstea lui 23 August", mă dumiri interlocutorul meu.

Sînt surprins de veste și întreb: „Și dînsa e fruntașă?". Îmi arunc apoi privirile la panou. O fotografie tot așa de mare ca și a soțului ei de pe panoul de la raion, înfățișa chipul unei femei cu trăsături fine, exprimînd gingășie și hotărîre. În cele cîteva rînduri scrise la mașină am citit: „Maria Buzatu mulgătoare fruntașă, își îngrijește cu dragoste și pricepere vacile pe care le are în primire. Zilnic mulge de la grupa ei de vaci cu cîte 15—20 litri mai mult față de plan".

— Soții Buzatu sînt oameni harnici, stimați în gospodăria noastră, mai aflai de la tovarășul care m-a întîmpinat la sosirea în gospodărie.

...Cu 7—8 ani în urmă, Maria și Florea Buzatu, de curînd căsătoriți, ea număra 21—22 de ani, mică de statură, el mai înalt, mai robust, cam de aceeași vîrstă, veneau de prin părțile Rîmnicului Vîlcea, aici, în Cîmpia Bărăganului. Se angajau ici-colo, la diverse unități agricole să lucreze ca zilieri. Dorința lor era însă una singură: să lucreze cît îi „țin" puterile pentru a-și putea înjgheba un cămin. Cu aceste gînduri nimeresc ei într-o bună zi la gospodăria de stat Dragalina.

O vreme Mița și Florea au lucrat la diverse munci, în cîmp. La început le-a fost mai greu, treptat treptat însă, s-au descurcat tot mai bine. Orice treabă o făceau cu dragoste. Zilele treceau și atît unul cît și celălalt cîștigau tot mai mult încrederea tovarășilor lor de muncă. După cîteva luni, soții Buzatu s-au familiarizat cu munca, cu oamenii. Se simțeau ca într-o mare familie. Seara, după ce terminau treburile în cîmp, soții Buzatu, mai ales Florică, puteau fi văzuți deseori la grajdurile de vaci. Într-una din zile, unul dintre brigadierii zootehnici îi zise: „Îți plac vacile noastre, măi Florică?". „Da, tovărășele, îs tare frumoase. Da, ia spune matale, ca să lucrezi la grajd trebuie să fii meșter? Zău, că tare mi-ar place să am și eu grijă de cîteva vaci. Ia-mă bre și pe mine să lucrez aci. O aduc și pe Mița mea. „De, măi Florică, știu eu dacă o-ți face sau nu treabă bună? La grajd răspunderea e mare, vacile trebuie să fie bine îngrijite și hrănite, ca să fete viței sănătoși și să dea lapte mult și bun. Să vedem ce-o să spună și conducerea gospodăriei. Da, mai treci pe aci, peste o zi, două", îi mai zise brigadierul.

File de carnet

După cîteva zile, soții Buzatu au fost angajați la brigada a II-a zootehnică, la unul din grajdurile de vaci, ca îngrijitori de schimb. În timpul scurt cît au lucrat în noua muncă, ei s-au descurcat bine. În grajd era curățenie, vacile bine îngrijite. „Fac treabă bună noii îngrijitori de animale", spuse într-una din zile comunistul Ion Stoica, șeful brigăzii, unui alt brigadier zootehnician. Apoi, celor doi soți li s-au dat în primire cîte 14 vaci, în același grajd, și pe aceeași linie. Sînt vreo șase ani de-atunci.

...La sectorul zootehnic de la secția Brîncoveni, am ajuns spre seară. Tocmai se terminase cu mulsul al treilea. Îngrijitorii de animale aduceau la grajduri de la siloz, porumb furajer tocat și în amestec cu concentrate îl dădeau la vaci. Împreună cu comunistul Ilie Octavian, brigadier zootehnic, care nu mai contenea să-mi prezinte (în lipsă) pe soții Buzatu, ajungem și la grajdul brigăzii a II-a.

— Dînsa e Mița, arătă brigadierul spre femeia din fundul grajdului.

Femeia mărunțică deretica printre vaci mai ceva ca în casa ei din grupul social, pusă la dispoziție de gospodărie.

— Le dau în primire îngrijitorului de schimb, bine hrănite și îngrijite, ne informă Maria Buzatu; tot așa vreau să le găsesc mîine dimineață. Așa am învățat că vacile pot da lapte mult și gras. Uitați-vă la Valentina, vaca aceea din colț, la Rîndunica sau la celelalte. Toate-s pretențioase cînd e vorba de hrană și îngrijire.

— Și cît lapte dă pe zi Valentina? o întreb.

— Așa, una peste alta, cam 25 de litri, răspunde Maria.

După un mic calcul făcut apoi împreună cu brigadierul zootehnic Ilie Octavian, însemn în carnet: anul trecut Florea Buzatu a avut în plan să mulgă de la fiecare vacă furajată cîte 3.100 litri lapte și a muls 3.700. Tot atîta a avut în plan și Maria și a muls 3.600 litri. În acest an cei doi soți, mulgători fruntași, s-au angajat să depășească cu mult realizările de anul trecut. Și că dorința lor va fi împlinită, o spun realizările obținute în primul semestru al acestui an.

Soț și soție — mulgători fruntași; doi oameni noi, crescuți și educați de tovarășii lor de muncă, comuniștii. Iubitori de meseria aleasă, Maria și Florea Buzatu s-au făcut stimați și apreciați de tovarășii lor de muncă nu numai pentru că sînt fruntași, ci și pentru activitatea neobosită pe care o duc și pe tărîm obștesc. Florea Buzatu a fost ales în activul fără de partid din gospodărie. Acest lucru îi umple și mai mult inima de bucurie.

GH. BACIU

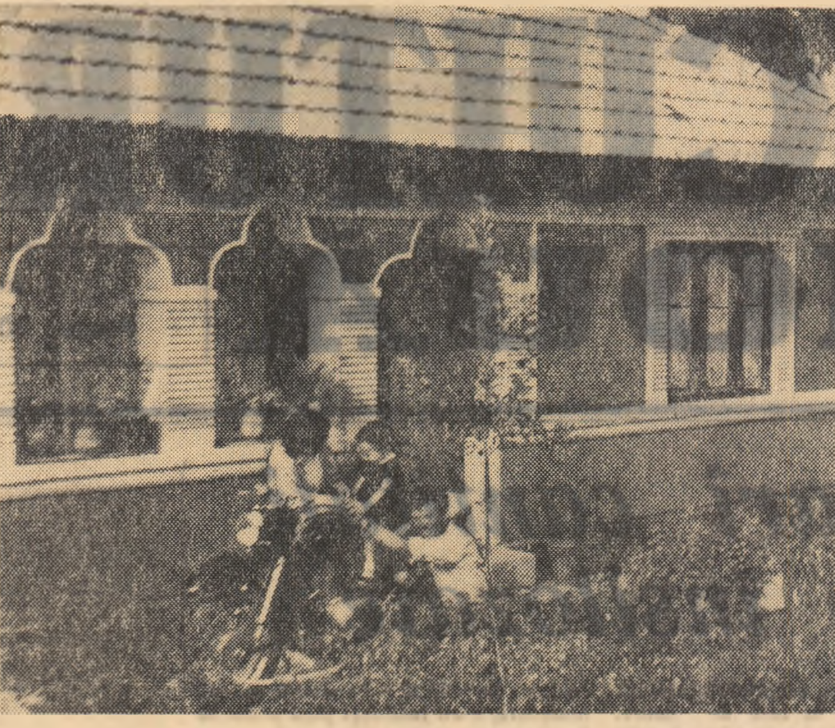

Printre colectiviștii din comuna Gh. Doja, raionul Slobozia, care și-au făcut case noi se numără și Alexandru Lupea. Iată-l în fotografie, împreună cu familia, în jurul ultimei „achiziții" — o motocicletă

Pregătiri pentru noul an școlar din învățămîntul elementar

Pînă la începerea noului an de învățămînt au mai rămas cîteva zile. Comitetul executiv al sfatului popular din comuna Vărbilău, raionul Teleajen, împreună cu conducerea școlii se preocupă intens de crearea unor condiții cît mai bune în desfășurarea învățămîntului elementar care va începe în scurt timp. Astfel, cele 20 de săli de clase sînt curățate și înzestrate cu mobilierul și materialul didactic necesar. Pentru iarnă, școala a fost aprovizionată cu lemnele de care va avea nevoie.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

Televizor la gospodăria colectivă din Smeeni

Zilele acestea, gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Smeeni, raionul Buzău, a cumpărat un televizor „Cosmos" cu ecran mare. Televizorul a fost instalat în sala de festivități a Casei agronomului din gospodărie, care are 200 de locuri. Aici, seară de seară, după terminarea muncilor, vin numeroși colectiviști pentru a viziona programele Radioteleviziunii. Mult sînt apreciate de colectiviștii din Smeeni emisiunile legate de munca lor, spectacolele de teatru și filmele transmise.

C. BERESCU
corespondent

În prag de nou an

În regiunea Suceava vor funcționa în acest an multe școli de mecanici agricoli și tehnico-profesionale, care vor pregăti mecanizatori, tehnicieni agronomi, horticultori, veterinari și contabili agricoli. Printre acestea se numără centrele școlare agricole Șendriceni, Fălticeni, Pomîrla și altele, precum și școlile profesionale pentru mecanici agricoli de pe lîngă stațiunile de mașini și tractoare și gospodării de stat cum sînt: S.M.T. Codăești, Frumușica, Holboca, G.A.S. Hălăucești etc.

Începînd cu data de 1 septembrie și pînă la 10 ale acestei luni, la toate aceste școli s-au desfășurat examenele de admitere. Numărul total al elevilor care vor urma în anul de învățămînt 1962/1963 la școlile arătate e aproape de 3.500. Numai în anul I, numărul elevilor va fi de 1.500. Și în această regiune examenele s-au desfășurat cu rezultate bune. Conducerile școlilor respective au luat din timp măsurile necesare în vederea pregătirii sălilor de cursuri, a dormitoarelor etc. La toate centrele școlare agricole și școli profesionale de mecanici agricoli, în vederea începerii noului an de învățămînt în condiții cît mai bune, a existat și există o preocupare și pentru asigurarea cazarmamentului, a înzestrării atelierelor și laboratoarelor cu materiale didactice cu mașini agricole, unelte, scule, planșe etc.

Cartea la locul de muncă

Pentru a se da posibilitatea mecanizatorilor din S.M.T. Rupea, regiunea Brașov, de a-și procura mai ușor cărțile dorite, de curînd a fost creat în incinta stațiunii un stand de cărți cu vînzarea în rate. Numai în cîteva zile de la înființarea acestui stand, au fost vîndute multe cărți. Cele mai solicitate sînt cărțile tehnice, legate de munca mecanizatorilor. Multe cărți au fos cumpărate de mecanizatorii Zalman Mihai, Marin Ladislau, Ghedio Ludovic, Casper Mihai și alții.

T. TÎRNAVOI
corespondent

Ce să citim

A. Milițiu, L. Ștefan, E. Sadofski: „Floricultura"

De curînd, Editura Agro-Silvică a pus la dispoziția publicului lucrarea „Floricultura" aparținînd colectivului de autori format din A. Milițiu, L. Ștefan, E. Sadofski.

„Floricultura" a apărut într-un moment în care practicienii și iubitorii de flori simțeau lipsa unui manual original, care să le pună la dispoziție metode și îndrumări cu privire la cultura florilor.

Materialul prezentat este împărțit în două grupe mari: partea generală și partea specială. Lucrarea este însoțită de multe figuri originale și o bogată listă bibliografică.

Prezentînd istoricul florilor, sîntem purtați de-a lungul anilor începînd de la perși și pînă în zilele noastre. Arătînd specificul floriculturii din țara noastră în trecut, ni se prezintă apoi dezvoltarea culturii florilor și a artei grădinilor în Republica Populară Romînă, cînd această ramură horticolă a luat extindere mare. În continuare se arată principalele obiective ce stau în fața floriculturii actuale: îmbunătățirea sortimentului floricol și al arbuștilor decorativi, stabilirea agrotehnicii diferențiate a principalelor culturi de flori, organizarea unor cîmpuri comparative și de concurs, producerea de semințe elită etc.

Partea întîi a lucrării cuprinde probleme generale ale culturii florilor și este împărțită în 6 capitole. Bine sudate între ele și echilibrat organizate, ele reușesc să facă pe cititor să înțeleagă cele mai importante lucrări ce trebuiesc aplicate în cultura florilor pentru a obține un material de calitate superioară.

Astfel, se prezintă biologia plantelor floricole cu referire specială asupra originii, clasificării, cerințelor față de factorii de mediu, regimului de nutriție etc. Mai departe, se tratează problema construcțiilor și a materialelor necesare în cultura plantelor, insistîndu-se asupra amestecurilor de pămînt și a felului în care trebuie pregătite, fapt de mare importanță pentru reușita unei culturi. De asemenea, este relevată producerea materialului săditor floricol, atît pe cale sexuată cît și pe cale vegetativă.

Importanță deosebită are felul în care autorii prezintă agrotehnica culturilor floricole. Împărțind materialul în lucrări necesare culturilor de seră, culturilor de cîmp, lucrări necesare plantelor pentru forțat, ei simplifică înțelegerea lor, evitînd confuziile și suprapunerile.

În continuare se tratează producerea semințelor la plantele floricole. Prin aceasta, lucrarea umple un mare gol în literatura noastră de specialitate, căci se arată metodele agrotehnice și particularitățile potrivite obținerii semințelor de flori în țara noastră.

Problemele legate de recoltarea, valorificarea și păstrarea materialului floricol sînt expuse prin date deosebit de importante pentru producție.

A doua parte a lucrării este cea mai mare, și tratează 122 de genuri și încă 5 grupe de plante: cactușii, plante suculente, ferigi, palmieri și orhidee. Speciile sînt prezentate în ordinea alfabetică, lucru ce ușurează cu mult folosirea lucrării.

În cadrul fiecărui gen se tratează speciile cele mai cunoscute, dîndu-li-se denumirea științifică și populară. În continuare se arată locul de origine și aria de răspîndire, urmînd apoi descrierea, metodele de cultură, precum și modul de întrebuințare a speciei. Fiecare plantă este tratată luîndu-se în considerație ponderea ei în cultura florilor din țara noastră: rozele și crizantemele sînt tratate pe larg, azaleele mai pe scurt.

Prin conținutul său, lucrarea prezintă în fapt un manual complet de cultură a florilor. Ea poate fi folosită de specialiștii din domeniul floriculturii și al spațiilor verzi, precum și de amatori.

Ing. VIORICA CANARACHE
I.C.H.V.

Din carnetul corespondentului

La panoul de onoare

În fața sediului gospodăriei agricole colective „Maxim Gorki" din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, se află panoul de onoare al fruntașilor în producție. Aici sînt expuse portretele celor mai harnici colectiviști care contribuie activ la dezvoltarea și întărirea economico-organizatorică a gospodăriei. La panoul de onoare am văzut fotografia colectivistului Gheorghe Carapcea. El este șeful unei echipe de constructori. Dintre multele construcții agrozootehnice, unele sînt ridicate de el și colectiviștii din echipa sa. Numai în acest an au fost construite 2 grajduri, un saivan etc. La toate acestea și-a adus din plin contribuția și harnicul colectivist Gheorghe Carapcea.

O altă fotografie expusă la panoul de onoare îl înfățișează pe un alt fruntaș, pe brigadierul zootehnic Niculae Lazăr. El lucrează de mulți ani la ferma de vaci a colectivei. Sîrguincios în îndeplinirea sarcinilor pe care le are, brigadierul Lazăr a cîștigat o bună experiență în muncă. Datorită bunei organizări a muncii în brigada lui, și îndrumărilor date îngrijitorilor de animale, an de an la ferma de vaci s-au obținut rezultate bune. Anul trecut, de pildă, s-a realizat o producție medie de 2.700 de litri lapte pe cap de vacă furajată, iar în acest an, pînă la 15 august, s-a realizat de la un efectiv de 142 de vaci o producție medie de 1.830 de litri de lapte pe cap de vacă.

Alături de fotografia brigadierului zootehnic se află și cea a mulgătorului Mihai Olaru. La începutul anului 1962, el a luat în primire un lot de 9 vaci cu o producție de lapte mai slabă. Încă din primele zile ale anului, datorită bunei îngrijiri și furajări, el a obținut rezultate bune. Producția medie de lapte pe cap de vacă a crescut simțitor. Pînă acum, mulgătorul Olaru a realizat o producție medie de peste 2.000 de litri lapte pe cap de vacă furajată.

Dar la panoul de onoare al fruntașilor mai pot fi văzute și chipurile colectiviștilor Maria Ștefănescu, o harnică crescătoare de păsări, Gheorghe D. Moise, șeful unei echipe de cîmp, sau cei ai colectivistei Valeria Băldjel, fruntașă în producția de cereale.

Acestea sînt doar cîteva nume de colectiviști fruntași puși la panoul de onoare.

În zilele următoare alte fotografii ale fruntașilor vor fi expuse la panoul de onoare.

ION IORDĂNESCU

Sălile de clasă îi așteaptă

...Pe peluzele de iarbă din curtea școlii elementare nr. 156 din comuna Militari — din faptul dimineții poposiseră sute de elevi veniți din diferite raioane ale regiunii București. Alții porniseră la drum din regiuni mai îndepărtate — Argeș sau Oltenia. Chilău Elena și Florica Popa, de pildă, veniseră din comuna Priboeni, regiunea Argeș. Dumitru Scornea din comuna Pojorani, raionul Gilort, regiunea Oltenia.

Cei 2060 de candidați — în majoritate fii de colectiviști — dădeau examenul oral de admitere la școlile tehnică veterinară și de contabilitate ale Centrului școlar agricol București.

Emoțiile erau mari. Sub geamurile pe care fuseseră lipite listele cu numele candidaților repartizați pe cele 10 comisii de examinare, se adunaseră ciorchini de oameni — unii părinți, alții rude sau prieteni, veniți să-i întovărășească pe elevi.

...Pe sălile celor două frumoase clădiri ale școlii s-a făcut de o dată liniște deplină.

Primii candidați în grupuri de cîte 5 au intrat în clase.

În fața comisiei nr. 10 s-au prezentat elevii Vasilica I. Toropoc din Ogrezeni și Angela Tănăsescu din Talpa — raionul Videle, Natalia D. Terteci din Slătioara, raionul Horezu, regiunea Oltenia, Maria Tecuceanu, din Tufei, raionul Drăgănești-Olt și Florica Terpezeanu.

Profesorii examinatori erau tov. Alexandru Constantinescu, pentru limba romînă și Silvia Florescu pentru matematici, președinte al comisiei — însuși tov. Gh. Popescu, directorul Centrului școlar agricol București.

Candidații au primit subiectele: Răscoala din 1907 oglindită în „Să nu uiți Darie" de Zaharia Stancu, prozatorii care au scris amintiri din copilărie, poetul Eugen Jebeleanu și poeziile sale în care se oglindește lupta pentru pace. De asemenea, cîte o analiză gramaticală.

La matematici cîte o problemă de geometrie și un exercițiu de algebră.

Elevilor li s-a dat suficient timp de gîndire înainte de a răspunde.

Vasilica Toropoc a vorbit despre nuvela „Revoltă în port" de Al. Sahia pe care a dovedit că o cunoaște binișor. Pe parcurs, profesorul Al. Constantinescu a ajutat-o cu întrebări: Ce s-a întîmplat cu personajul Găbăcuc? În ce constă solidaritatea între muncitori? Cum erau ei exploatați? Cum ripostează muncitorii față de nepăsarea patronilor?

...În curte, candidații care terminaseră examenul erau înconjurați de zeci de colegi de-ai lor. Întrebările curgeau din toate părțile: „Ce întrebări vi s-au pus, cum ați răspuns"?

★

...Cînd scriu aceste rînduri, rezultatele examenului au fost afișate. Peste cîteva zile noii elevi ai Centrului școlar agricol București vor trece la învățătură — unii pentru a deveni în curs de 4 ani buni tehnicieni veterinari, alții contabili pentru unitățile agricole socialiste.

Sălile de clasă și laboratoarele îi așteaptă pregătite ca de sărbătoare.

AL. RAICU

„Producții mari de floarea-soarelui"

Floarea-soarelui este o cultură deosebit de valoroasă, ea reprezentînd principala plantă producătoare de ulei comestibil. Uleiul produs din această plantă este bogat în vitaminele A, D, E și K care prezintă o importanță deosebită în alimentația omului. De asemenea, uleiul de floarea-soarelui este folosit cu mult succes la fabricarea margarinei, a săpunului precum și la extragerea acizilor grași necesari industriei textile. Apoi, șroturile de floarea-soarelui rezultate după extragerea uleiului, conțin multe albumine și zaharuri fiind un furaj valoros pentru animale. Floarea-soarelui este totodată și o foarte bună plantă de siloz.

Întrebuințări deosebite în industrie au totodată pălăriile (capitulele) de floarea-soarelui, cojile de semințe. Despre toate acestea avem de aflat din broșura **„Producții mari de floarea-soarelui"** apărută în colecția „Din experiența fruntașilor în agricultură" în Editura Agro-Silvică. Broșura scrisă de ing. Ion I. Popovici, tratează pe larg tot complexul de lucrări agrotehnice care se aplică florii-soarelui, de la pregătirea terenului pentru însămînțare și pînă la recoltare.

În lucrare sînt date ca exemplu mai multe gospodării agricole de stat și colective care cultivă floarea-soarelui. Autorul broșurii nu împărtășește însă din experiența unităților cultivatoare. Din această cauză considerăm că broșura nu poate fi o lucrare care să facă parte din colecția „Din experiența fruntașilor în agricultură"! Mult mai utilă ar fi fost o broșură realizată dintr-o unitate de producție.

Zile de neuitat pe LITORAL

Cît vezi cu ochii de la dig și pînă dincolo de restaurantul „Vraja Mării" plaja este un adevărat furnicar multicolor. Și în ciuda faptului că din calendar s-au desprins primele file ale lunii septembrie soarele dogorește plăcut, iar apa albăstrie și limpede a mării este caldă, tocmai bună pentru scăldat.

Vecinii mei, doi tineri bronzați, veșnic nedespărțiți, au venit ca întotdeauna de la ghiol și acum își întind cearșeafurile pe nisip pentru a mai prinde cîteva ore de plajă. Am intrat în vorbă.

— Amîndoi lucrăm la gospodăria de stat Toporu din regiunea București, de aceea și umblăm împreună, îmi spune tractoristul Ion P. Nedea. Eu am venit la tratament, tovarășul meu Lucan Damian la odihnă.

— Pe lîngă asta, amîndoi am venit pentru prima oară la mare și ne minunăm de toate cîte le vedem aici. Vilele astea atît de frumoase, plaja, marea, atîta bogăție de verdeață și flori întreținute cu migală de grădinari, totul ne-a plăcut, adaugă mecanicul Lucan Damian.

— În afară de tratament și odihnă, cum v-ați petrecut timpul liber? îi întreb.

Cei doi zîmbesc mulțumiți revăzînd parcă amintiri plăcute, de neuitat. Îmi povestesc apoi cu lux de amănunte despre vizitele pe care le-au făcut la Constanța și Eforie sud, despre spectacolele vizionate: Ansamblul popular mongol, un recital de operă și balet, Ansamblul de cîntece și dansuri al regiunii Oltenia, filme, conferințe.

— Printre vederile pe care le-am trimis acasă, una am expediat-o pe adresa tovarășului Mihai Mănăilă, președintele comitetului sindicatului și șeful nostru de atelier. I-am mulțumit, că dacă nu insista el nu mă hotăram să vin la odihnă aici. Rămîneam pe acasă, spune Lucan.

— Anul viitor îmi iau neapărat și soția să vadă ce minunăție e aici, să se bucure și ea de toate cîte a făcut pentru noi regimul nostru, își mărturisește proiectele Nedea.

În vila 10, una din cele mai mari și mai frumoase din stațiunea Eforie nord, poți fi întîlniți numeroși lucrători din agricultură. La fiecare etaj locuiesc 7—8—10, veniți din toate colțurile țării, din gospodăriile de stat, stațiuni de mașini și tractoare etc. Să ciocănim, bunăoară, la camera 419. Ne deschide un bărbat în vîrstă. Se numește Nicolae Pîrvu și este mecanic la S.M.T. Drăgășani. Abia s-a întors de la cantină și fiindcă se pregătește de odihnă discutăm puțin, dar concludent deoarece comunistul Nicolae Pîrvu are numai cuvinte de mulțumire și laudă pentru cazare, masă, pentru îngrijirea medicală pe care o primește.

— Nu mai văzusem stațiunea din 1945, îmi povestește el. Ceea ce am întîlnit acum întrece orice închipuire. S-a ridicat un adevărat oraș cu vile frumoase, care asigură confort, tratament medical. Am să le povestesc o mulțime de impresii tovarășilor mei de muncă despre frumusețile litoralului nostru.

La camera 450 îl cunosc pe ciobanul Vasile Tuțuianu de la gospodăria de stat Rîmnic, raionul Istria. Și el a venit pentru prima oară la tratament, iar în impresiile sale stăruie o mulțumire impresionantă pentru frumusețea de neuitat a acestor zile de concediu.

— Avem aici condiții minunate de cazare, masă, și, ceea ce a întrecut orice așteptare, este grija și atenția pe care ne-o poartă medicii. În vila noastră, ca și în altele, avem cabinet medical la fiecare etaj. Parcă nici nu-ți vine să crezi că toate acestea, grija aceasta este pentru noi, pentru mine, un cioban, pentru tovarășii mei de cameră: un sondor, altul lăcătuș.

Cu mecanicul șef de secție Otto Tomazi de la G.A.S. Dej încep o discuție despre anotimp și recolte. Îmi povestește cu plăcere că în secția sa, la grîu, planul a fost depășit. Porumbul, care a avut ploi îndestulătoare, se prezintă și el excelent. Despre stațiunea Eforie nord îmi spune că depășește tot ceea ce a citit în ziare, tot ceea ce și-a închipuit despre această perlă a litoralului nostru.

La camera 458 am o surpriză chiar de la ușă. Am ciocănit și mi-au răspuns trei glasuri de tonalități diferite. Mă lămuresc imediat cînd îi cunosc și pe locatari: Gheorghe Rozenauer, brigadier la păstrăvăria gospodăriei de stat din Prejmer, Rozi, soția lui, îngrijitoare la sectorul porcin și pe micuțul George Rozenauer pentru care, la 3 ani și jumătate, marea constituie o revelație. Tratament medical, plajă, plimbări pe tot litoralul cu autobuzul și vaporașul, o vreme excelentă, grija și solicitudinea personalului administrativ și medical, iată conținutul concediului de vară a unei familii de muncitori. Și în cuvintele lor întîlnesc recunoștință și mulțumire pentru acest concediu minunat.

La vila 13, camera 26, am întîlnit atmosfera care caracterizează pregătirile pentru călătorie. Tovarășa Lutz Victoria, crescătoare de animale la G.A.S. Liebling, regiunea Banat, își încheiase cele 21 de zile de tratament și rînduia cu grijă lucrurile în geamantan. Impresiile și le împărtășește cumpătat, bătrînește, căci după cîte aflu peste un an va ieși la pensie. Despre gospodăria în care a lucrat mai bine de 13 ani are numai cuvinte de laudă și mă întreabă dacă cele din regiunea Dobrogea sînt tot atît de dezvoltate.

— Da' nu-i bai dacă ies la pensie, spune ea veselă. Plec eu în schimb las alți trei oameni.

— Cum așa? întreb nedumerit.

— Păi să vedeți dumneavoastră. Unul din băieții mei, Victor, lucrează împreună cu mine ca îngrijitor de viței. Paul, al doilea, este tractorist, tot la noi. Cel de-al treilea este trimis, tot de gospodărie, la școala profesională de mecanici agricoli și a trecut acum în anul al doilea. Ba luna trecută a fost și el la odihnă, la mare.

— Cum a fost concediul, tovarășa Lutz?

Un zăngănit și capacul geamantanului s-a închis. Victoria Lutz se așează pe pat, își potrivește basmaua, părul ușor albit și răspunde cu emoție în glas:

— Tare frumos. Și-i așa bună și multă mîncare aici, că în fiecare an cînd mă întorc acasă tovarășul director îmi zice: Tare te-ai mai îngrășat Victorie! Și are dreptate. Că mă uitam și la Maria Lazea, tot îngrijitoare de la noi, care e acum la Techirghiol. S-a îngrășat și ea că de abia o mai încap hainele.

Ies din vilă împreună cu Victoria Lutz, care pornește încetinel pe drumul spre Techirghiol să se întîlnească cu prietena ei.

★

Am stat de vorbă și cu mulți alți lucrători din agricultură, aflați în aceste zile la Eforie nord, la odihnă și tratament. Cu mecanicii Elena Nicolae și Radu Dumitru, cu inginerul Vasile Baicu și contabilul Otto Buteao și fiecare și-a exprimat adînca mulțumire pentru frumoasele zile de concediu petrecute pe litoralul nostru minunat, zile de neuitat.

LUCIAN CURSARU

GHICITORI

Un oier,
În strai de fier,
Stă la strungă ziua-ntreagă
Oile să-și le-aleagă
Să nu scape-o ciută neagră.

(SELECTORUL)

Herghelia lui Mihai,
Are patruzeci de cai.
În galop pornesc din loc,
Că-s mînați cu bici de foc.

(TRACTORUL)

Vara poartă chică Nae
Și pe trup vreo zece straie.
Toamna însă vine-n sat,
Tuns chilug și dezbrăcat.

(PORUMBUL)

Știu o fată harnică,
Ce-a venit din fabrică
Și-a pornit în graba mare,
Să dea brazdelor mîncare.

(SEMĂNĂTOAREA)

„Cum am obținut recolte îmbelșugate de plante tehnice"

În colecția „Din experiența fruntașilor în agricultură", la Editura Agro-Silvică a apărut și broșura **„Cum am obținut recolte îmbelșugate de plante tehnice".** Această broșură este scrisă de Aurel Cioc, brigadier la gospodăria colectivă „8 Martie" din comuna Miloșești, regiunea București, și Chirilă V. Dănilă, președintele gospodăriei colective „Înfrățirea" din comuna Mirăslău, regiunea Cluj. Primul tratează felul cum s-a lucrat la gospodăria colectivă din Miloșești, pentru a se obține 34.960 kg sfeclă de zahăr la hectar, iar al doilea ne arată cum gospodăria lor colectivă obține recolte mari la cartofi.

După ce face un scurt istoric al dezvoltării gospodăriei colective, brigadierul Aurel Cioc arată pe larg interesul deosebit care se manifestă la Miloșești pentru cultivarea sfeclei de zahăr, avantajele mari care se obțin de pe urma acestei plante. Se arată astfel toate măsurile agrotehnice aplicate și felul cum a fost organizată munca în brigăzi. Gospodăria și-a propus în acest an să realizeze în medie la hectar cîte 35.000 kg rădăcini de sfeclă de zahăr pe o suprafață de 70 de hectare.

Tot așa de interesante sînt și cele scrise de Chirilă V. Dănilă, în partea a doua broșurii despre cultura cartofilor în gospodăria colectivă din Mirăslău. Autorul vorbește despre alegerea cartofilor de sămînță, despre aplicarea corectă a măsurilor agro-tehnice, despre alegerea și pregătirea terenului, despre plantarea cartofilor, precum și despre păstrarea acestora pe timp de iarnă etc.

„Cum am obținut recolte îmbelșugate de plante tehnice" este o lucrare deosebit de folositoare unităților agricole socialiste care cultivă aceste plante.

Pentru sporirea producției de lapte în gospodăriile colective

nițiativa unor mulgători fruntași din regiunea București

Cunoașteți povestea Porumbiței? orumbița" este numele unei vaci re a fost eroina unei experiențe osebit de interesante. Povestea ei început acum cîțiva ani cînd, nd la G.A.S. Slobozia a dat nu- ai 2.267 litri de lapte într-un an. ici celelalte vaci de la această spodărie n-au dat mai mult pe unci. Îngrijitorii lor susțineau că cile sînt de vină.

Pentru a dovedi netemeinicia estei acuzații, Porumbița a fost utată pentru un an de zile la AS.. Andrășești, gospodărie frun- ă în producția de lapte. Aici, ea fost îngrijită și furajată în mod ințific, de un mulgător priceput cu dragoste de animale. Pusă în ndiții normale de hrană și îngri- e, Porumbița și-a arătat adevă- a ei valoare. Ea a dat într-un an 20 de litri lapte.

Experiența Porumbiței a prins e celor de la G.A.S. Slobozia. grijitorii de aici au venit la An- șești unde au învățat metodele grijitorilor fruntași. S-a îmbună- it baza furajeră, s-a introdus un ogram de grajd și hrănirea va- or în raport cu producția. Drept zultat, în anul 1961, G.A.S. Slo- zia a realizat o producție medie 2.640 litri lapte pe cap de vacă ată, iar în primele luni ale anu- în curs producția este în con- uă creștere.

Experiența Porumbiței a stimulat meroși îngrijitori de animale -și îmbunătățească metodele de ncă. Ei au început să îngrijească cile după metodele zootehnice a- nsate și au obținut rezultate tot i bune în sporirea cantităților de te pe cap de vacă furajată.

Dar povestea Porumbiței nu s-a minat aici.

UN MULGATOR FRUNTAȘ, PREIA O GRUPA DE VACI CU PRODUCȚII MICI

La sfîrșitul acestei primăveri, arin Tănase a participat la șe- nța Consiliului agricol raional tu. Marin Tănase este mulgător ntaș la gospodăria colectivă din orești. În 1961, el a realizat 2.846 ri lapte, pe cap de vacă furajată. ședința Consiliului agricol raio- l, el s-a interesat firește în pri- ui rînd, de problemele sporirii oducției de lapte. Astfel a aflat , alături de gospodării fruntașe, t și unități rămase în urmă, unde cile dădeau numai 2—3 litri de te pe zi. Cu acest lucru, el nu tea să se împace.

În timpul ședinței, Marin Tănase a frămîntat mintea, gîndindu-se m ar putea să vină în ajutorul spodăriilor cu producții slabe de te. I-a revenit în memorie po- stea Porumbiței, pe care a urmărit-o cu interes în ziarul „Steagul roșu"-București.

— Ce-ar fi — și-a spus el — să propun ca în gospodăria noastră să se aducă 12 surate ale Porumbiței, de a căror îngrijire și furajare să mă ocup eu?

Ideea era bună. Și atunci cînd Marin Tănase a făcut propunerea, tovarășii din Consiliul agricol raional au aprobat-o cu însuflețire. În scurt timp, ea a și fost transpusă în fapt. La gospodăria colectivă din Florești au fost aduse 12 vaci din 12 gospodării colective cu producții mici de lapte, din raionul Titu.

În ziua cînd vacile au sosit la Florești și Marin Tănase le-a văzut, mulgătorul s-a cam speriat de înfățișarea lor. Erau slabe, neîngrijite și se vedea că în starea în care se află, nu sînt capabile să dea prea mult lapte. Cînd le-a pus în față o porție de nutreț, vacile s-au repezit lacome, de parcă ar fi stat nemîncate de zile întregi.

Nici producția de lapte din prima zi, n-a fost grozavă. Cel mai mult lapte a dat Zambila... 5 litri. În schimb, Cuca, o vacă adusă de la gospodăria colectivă din Bolovani a dat numai un litru și jumătate, ca și Olteanca de la Vînătorii Mici.

Cu toate acestea, Marin Tănase nu s-a descurajat. Cercetînd cu atenție vacile, el a văzut că sînt animale sănătoase, care pot da mai mult lapte, cu condiția să fie bine îngrijite și furajate. S-a apucat de lucru cu nădejde. A obișnuit animalele cu programul de grajd, le-a hrănit și le-a muls la ore fixe, îngrijindu-le cu blîndețe. Și, trebuie spus, că și vacile s-au obișnuit repede cu traiul bun și cu furajarea de calitate. Producția de lapte a început să crească. La început mai puțin, dar pe măsură ce treceau săptămînile, animalele își arătau adevărata lor valoare. Zambila, care în vechea gospodărie dădea 5 litri de lapte pe zi, a ajuns la Florești la 14 litri zilnic. Cuca și Olteanca, care arătau la început cel mai prost, s-au rotunjit și din ugerele lor a început să curgă lapte tot mai mult. Ele dau acum fiecare cîte 10—11 litri de lapte pe zi.

În primele zile de la sosirea lor la Florești, cele 12 surate ale Porumbiței dădeau împreună 42,5 litri lapte pe zi. Acum, la 3 luni de la data cînd au început noua lor existență, ele dau zilnic o cantitate totală de 135—140 litri lapte. Cu alte cuvinte, producția lor a crescut de peste 3 ori, datorită bunei îngrijiri și a furajării de calitate.

EXEMPLUL LUI MARIN TĂNASE SE RĂSPÎNDEȘTE ÎN TOATĂ REGIUNEA

Inițiativa lui Marin Tănase a fost urmărită cu atenție de Consiliul agricol raional Titu. Sub îndrumarea comitetului raional de partid, s-au organizat la Florești, schimburi de experiență cu îngrijitorii de animale, s-au făcut demonstrații practice în legătură cu furajarea și îngrijirea animalelor etc. Acestea au contribuit la îmbunătățirea muncii într-o serie de gospodării. La Poienari, producția de lapte s-a dublat; la Cornățel a crescut preocuparea pentru asigurarea bazei furajere; în alte gospodării s-au luat măsuri pentru permanentizarea mulgătorilor etc.

Experiența începută la Florești cu cele 12 surate ale Porumbiței, a fost larg popularizată și în coloanele ziarului „Steagul roșu". Au aflat despre ea numeroși îngrijitori de animale fruntași care au văzut în inițiativa lui Marin Tănase, un exemplu bun de urmat. Și astfel, Porumbița a căpătat sute de surate. Mulgătorul Gh. Miler de la gospodăria colectivă din Făcăieni, raionul Fetești, Gh. S. Tudor de la G.A.C. Mihai Viteazu, raionul Călărași și mulți alții au preluat grupe de vaci cu producții scăzute din alte gospodării colective. Ei au început să le îngrijească în mod științific, le-au dat rații de furaje în raport cu producția și au obținut astfel cantități de lapte tot mai mari.

Mulgătorul Gh. Mavrodineanu din gospodăria colectivă din Chiriacu, raionul Drăgănești-Vlașca, a preluat și el inițiativa lui Marin Tănase, dar într-un mod original. Anume, el a propus consiliului de conducere al gospodăriei colective să i se încredințeze o grupă de vaci cu producții slabe, însă chiar din gospodăria din care face parte. Au fost alese 12 vaci care dădeau cantități mici de lapte și despre care îngrijitorii spuneau că nu sînt bune de nimic. Mavrodineanu s-a apucat de îngrijirea și furajarea lor în cele mai bune condiții și rezultatele nu au întîrziat să se arate. În scurt timp aceste vaci, considerate cele mai „proaste" și-au dublat producția și au început să întreacă alte vaci care treceau drept animale cu producții mari.

Și în alte raioane s-a extins această metodă a preluării unor grupe de vaci cu producții scăzute de către îngrijitori fruntași. În raionul Giurgiu, în 28 de gospodării colective, s-au lotizat în total 310 asemenea vaci care au fost date în primire celor mai buni mulgători. Alte 288 de vaci „slabe" au fost preluate de către îngrijitori fruntași din 24 de gospodării colective din raionul Slobozia. Această inițiativă se extinde tot mai mult și cu rezultate din ce în ce mai bune în toate raioanele regiunii București.

Preluarea de către mulgători fruntași a unor grupe de vaci care dădeau cantități scăzute de lapte, dovedește preocuparea pentru ridicarea producției pe cap de animal. Această inițiativă pornită din partea unor colectiviști înaintați, cu dragoste față de avutul obștesc, duce la răspîndirea experienței înaintate în îngrijirea animalelor. Ea va dovedi că producția de lapte stă în mîna oamenilor, în felul în care aceștia asigură o bogată bază furajeră și aplică metodele zootehnice avansate.

LUCIAN BLUJDEA

La gospodăria colectivă din comuna Lelești, raionul Tg. Jiu, lucrările de construcție a unui grajd pentru taurine au fost oprite, după ce i s-a pus temelia.

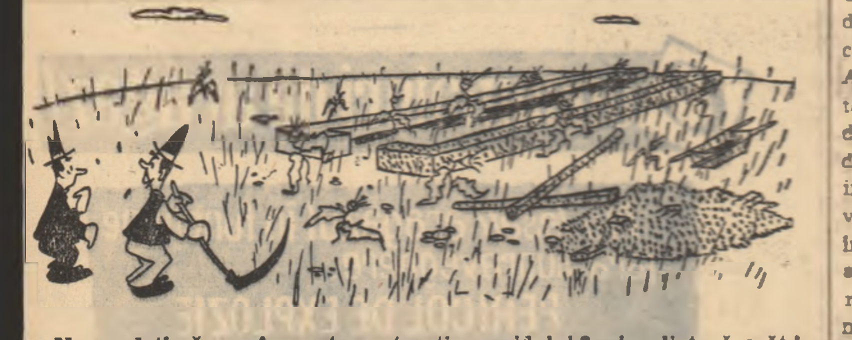

— Nu credeți că am început construcția grajdului?... Imediat vă arăt!

Desen de C. CRĂCIUN

Angajamentele prind viață

Ședința era pe sfîrșite. Rînd pe nd mecanizatorii se ridicau și-și ad angajamente însuflețitoare, a- tind totodată cum vor munci pen- realizarea celor propuse. Rezu- ate, angajamentele luate se refe- au, pe lîngă realizarea și depăși- a sarcinii de plan, la dobîndirea pe urma lucrărilor mecanizate unor producții bogate la hectar. toții erau hotărîți ca sub îndru- area organizației de partid și cu rijinul comitetului sindicatului, -și unească forțele, să lucreze mai ne, pentru a-și realiza angaja- ntele.

De la acea ședință s-au scurs eva luni de zile. Campania de ră a fost încheiată. În acest răs- np, mecanizatorii de la S.M.T. rtinești, regiunea Maramureș, au ncit cu vrednicie. Cu toții luptau -și respecte cuvîntul dat, ba iar să-și depășească angaja- entele luate. Ca întotdeauna în ntea întrecerii s-au situat mem- i de partid. Brigăzile a II-a și XV-a, bunăoară, de sub con- cerea comuniștilor Ion Boetan Vasile Bob, și-au realizat fiecare rcinile din campania de vară proporție de 174 la sută, execu- d lucrări într-un volum de 2.598 respectiv 2.563 hantri. Tractoriștii an Peter, Ioan Feher și Eugen sa din aceste brigăzi, ori Vasile mion, Iosif Guias și alții au reali- t între 2—$2^{1}/_{2}$ planuri pe cam- nie.

— Rezultate bune nu se puteau bîndi decît printr-o temeinică or- nizare a muncii, spunea de cu- d directorul stațiunii, tov. Ion abo. De aceea, noi am trecut în imul rînd la permanentizarea bri- ăzilor de tractoare la locul de pro- cție. Pe lîngă aceasta, conducerea ațiunii ajutată de comitetul sindi- atului și îndrumată de organizația partid, s-a îngrijit ca graficu producție al brigăzilor de trac- are să fie întocmit cu multă chib ială. Grija noastră s-a îndreptat primul rînd spre folosirea inte- ală a capacității de lucru a trac- arelor, a întreținerii acestora, po- ivit normativului de îngrijiri tehni- , zilnice și periodice.

Într-adevăr, o analiză mai amănunțită ne arată că mecanizatorii de la S.M.T. Mărtinești au aplicat în munca lor de zi cu zi cele mai eficace metode menite a duce la sporirea randamentului pe tractor. De pildă, la lucrările de prășit mecanic ei au folosit întreaga lățime de lucru a cultivatoarelor. Același lucru se poate spune și despre utilizarea combinelor, care au mers în lan, cît a fost posibil, cu întreaga capacitate a hederului. De asemenea, la executarea arăturilor adînci de vară, majoritatea plugurilor au fost echipate cu scormonitori. Mecanizatorii au lucrat în permanență în schimburi prelungite mai ales în vară, cînd căldura de peste zi îi făcea ca să lucreze mai cu spor, pe răcoare, în timpul nopții.

Să nu se creadă cumva că în zorul lor, mecanizatorii au uitat de calitatea lucrărilor efectuate. Cea mai temeinică dovadă în această privință o constituie recoltele bune dobîndite de unitățile din raza de activitate. Astfel, la grîu, gospodăriile colective din Mărtinești, Boghiș, Culciul Mic și Oar, au dobîndit în medie o producție cuprinsă între 1.770-2.007 kg la hectar.

Și porumbul promite a da recolte bune. Vicepreședintele G.A.C.-ului „Steagul lui Lenin" din Ambud, tov. Iuliu Celenyi, spunea: „Vom dobîndi o producție de 5.000 kg porumb boabe la hectar în medie de pe o suprafață mult mai mare decît cea planificată. Pentru aceasta, mulțumim încă o dată vrednicilor noștri tractoriști de sub conducerea șefului de brigadă Ioan Bretan".

La bunele rezultate dobîndite o contribuție de seamă a avut-o ținerea cu regularitate și ori de cîte ori a fost nevoie a consfătuirilor de producție la sediul brigăzilor. Cu această ocazie s-au luat întotdeauna măsuri de îndreptare a deficiențelor ivite în bunul mers al lucrărilor. La consfătuirile de producție au participat cîte un membru al comitetului sindicatului și din conducerea stațiunii.

Ca urmare a tuturor măsurilor luate, stațiunea a obținut importante succese. Astfel, planul de producție pe campania de vară a fost depășit cu 8 procente, realizîndu-se în total 38.670 hantri.

După cum se vede mecanizatorii de la S.M.T. Mărtinești au obținut rezultate bune în realizarea obiectivelor luate în întrecerea socialistă. Ei luptă acum, în continuare, să execute lucrările pregătitoare campaniei însămînțărilor de toamnă la timp și la un înalt nivel calitativ, să întregească rezultatele de pînă acum cu succese și mai de seamă.

ION LEȘEANU

S-a dezvoltat mult ferma de ovine a gospodăriei colective din satul Valea Roșie, raionul Oltenița, regiunea București. În fotografie: o parte din turmele gospodăriei la unul dintre saivane.

Se dezvoltă sectorul zootehnic

Preocuparea pentru dezvoltarea sectorului zootehnic în gospodăriile agricole colective din raionul R. Sărat, regiunea Ploiești, se vădește și în grija cu care consiliile de conducere ale acestor unități, sprijinite de consiliul agricol raional, s-au străduit să îndeplinească planul de cumpărări al animalelor și păsărilor pentru acest an. Astfel, planul de 700 vaci și juninci a fost realizat; planul de cumpărări de vițele — de 700 de capete — a fost depășit, realizîndu-se 868 capete; de asemenea, în loc de 4.100 ovine cît prevedea planul, s-au cumpărat 9.475, iar în loc de 150 de scroafe s-au cumpărat 256.

În sfîrșit, trebuie menționat că planul de cumpărări de pui — 162.000 capete, a fost cu mult depășit realizîndu-se încă de la 1 august 173.720 capete, multe gospodării procurîndu-și în continuare pui de o zi pentru a-i crește pînă la greutatea de un kilogram, și a-i livra.

La sfîrșitul acestui an, în cele 55 de gospodării colective din raion se va ajunge la peste 18.100 taurine, din care peste 7.100 vaci de lapte, la 12.645 de porcine din care 2.500 scroafe, la 543.616 ovine, la 58.100 de păsări, din care 53.940 găini, iar restul gîște, rațe și curci.

Eficiență ridicată livezilor

(Urmare din pag. I-a)

viguros și au coroana restrînsă, la indesire se vor folosi aceleași specii și soiuri. La soiurile de măr a cărui coroană este larg răsfirată cum sînt Renet de Landsberg, Renet de Berlepsch, Patul etc. se recomandă pentru indesire soiuri a căror pomi au coroana mai restrînsă ca: Parmen auriu, Renet de Champagne etc. În parcelele cu Ionathan se va pune ca indesitor același soi alternind din 4 în 4 rînduri cu Parmen auriu, ca polenizator. La merii mai în vîrstă se recomandă indesirea cu pomi din același soi altoiți pe portaltoi vegetativi din tipurile EM XI, și EM XVI.

În cazul soiurilor viguroase de măr și alte specii, unde pomii s-au plantat la distanțe mai mici de 8 m pe rînd, indesirea se va face cu vișin din soiurile cu talie mică ca: Polevka, Mari timpurii etc sau cu arbuști fructiferi, cum sînt coacăzul și agrișul.

Livezile de prun se indesesc cu pomi din același soi, ținînd seama și aici de asigurarea polenizării; dacă distanța dintre pomi este mai mică de 6 m îndesirea se face cu arbuști fructiferi.

Terasarea în timp a intervalelor dintre pomi cu ajutorul plugului reversibil, se impune cu toată seriozitatea pentru a putea valorifica terenul prin culturi intercalate.

DISTANȚELE DE PLANTARE ÎN NOILE LIVEZI

Ca rezultat al celor arătate mai sus, se schimbă distanțele de plantare și la noile livezi, care se înființează. În acestea se va merge pe principiul îmbinării producției pomicole cu cea agricolă și de furaje pe toată durata cît va exista livada. Complexarea este impusă de valorificarea terenului și dezvoltarea armonioasă în gospodăria respectivă a celor două ramuri de producție.

Pentru realizarea acestui deziderat, distanțele de plantare dintre rînduri și pomi vor fi cele arătate în tabelul de mai jos:

SPECIA	DISTANȚA		NUMĂRUL DE POMI LA HA
	ÎNTRE RÎNDURI m	PE RÎND m	
MĂR	12-14	4,5-5,0	130-185
PĂR	12	4,5-5,0	167-185
CIREȘ	12	4,5-5,0	167-185
PRUN	10	3,5-4,0	250-286
CAIS	10	4,0-4,5	222-250
VIȘIN	10	3,0-4,0	250-333
PIERSIC	10	3,5-4,0	250-286
NUC	16-18	8,0-10,0	56-78

Stabilirea distanței între limitele arătate se va face în funcție de vigoarea solului, portaltoi și fertilitatea terenului.

AGROTEHNICA LIVEZILOR ÎNDESITE

Agrotehnica aplicată livezilor noi înființate după indicațiile de mai sus trebuie să fie superioară celei executate în livezile de pînă acum, pentru a asigura condiții optime de creștere și fructificare atît pomilor cît și culturilor intercalate.

La noile plantări este bine ca terenul să se desfunde pe linia rîndului de pomi, în benzi late de 3 m și la 40—50 cm adîncime. Lucrarea se execută ușor cu ajutorul tractorului pentru desfundat. În caz că nu este posibilă desfundarea se vor face gropi cu dimensiunile de 1,20/1,20/0,60 m. și la plantare se vor administra îngrășăminte naturale și chimice la fiecare pom. Terenul de pe intervale se va fertiliza anual și ara adînc în fiecare toamnă.

Pentru cultura intercalată se vor folosi plante care să nu stînjenească buna creștere a pomilor și să nu consume multă apă. Dintre plantele anuale se recomandă fasolea, mazărea, bobul, lupinul, cartofii, diferitele legume etc. Dintre plantele perene în regiunile cu precipitații peste 600 mm anual, se poate cultiva trifoiul. Nu sînt recomandate plantele graminee perene și cerealele. Dintre arbuștii fructiferi se pot cultiva intercalat căpșunii, coacăzul și agrișul, care au talie mică. Smeurul trebuie să se evite pentru că drajonează. În general se va alege cultura cea mai economică și mai rentabilă în regiunea respectivă.

La culturile intercalate făcute în livezile tinere la Stațiunea experimentală pomicolă Fălticeni, s-au obținut producții medii de 20.000 kg cartofi la ha, 800 kg fasole, 3.200 kg căpșuni la ha. Aceste producții au fost obținute fără a stînjeni creșterea pomilor.

Indiferent de plantele folosite, în primul an de la plantare, culturile se vor semăna sau planta la 1,5 m depărtare de rîndul de pomi. Mai tîrziu această distanță se mărește cu circa 0,50 m în fiecare an, pe măsură ce crește coroana pomilor.

În regiunile mai secetoase livezile se vor iriga, cunoscînd că apa asigură creșterea și rodirea pomilor; acolo unde sînt precipitații suficiente se vor lua măsuri de păstrare a apei în sol prin prașile și mulciri.

Prin arcuirea ramurilor dirijăm formarea și grăbirea punerii pe rod a pomilor. Ea înlocuiește cunoscutele tăieri de formare, iar mai tîrziu pe cele de fructificare, lăsînd să crească numai ramurile care prin așezarea lor nu stînjenesc creșterea altor ramuri ale aceluiași pom sau ale pomilor vecini. Celelalte creșteri se arcuiesc, legînd vîrful de ramura mamă sau de o ramură vecină. Arcuirea se face cu începere din al doilea an după plantare și în cursul lunii august cînd creșterea vegetativă încetează. Ca urmare a aplicării acestei lucrări pomii se pun pe rod în anul 3—4 după plantare.

În condițiile unor soluri fertile, adăpostite natural de vînturi și care se pot iriga, se vor face livezi intensive. Acestea se caracterizează printr-un număr mare de pomi la ha (500—700) și posibilități de mecanizare integrală a lucrărilor de întreținere și recoltare. Producția acestor livezi este de 6—7 ori mai mare ca a livezilor obișnuite.

Livezile viitorului, sînt cele îndesite de care ne-am ocupat mai sus și intensive. Realizarea lor va însemna o adevărată cotitură în pomicultura țării noastre pe linia ridicării producției de fructe și a valorificării superioare a terenului.

O parte din cireada de vaci a gospodăriei colective din Neudorf, raionul Lipova, în pauza de prînz

Ocupație deosebit de bănoasă

Ocupația despre care va fi vorba în cele ce urmează poate fi considerată ca tradițională pentru colectiviștii din Șimand, regiunea Crișana. Este vorba de îngrășarea animalelor tinere. Cu vreo 4-5 ani în urmă, abia ajungea vițelul la 100-120 de kg că și era dus la abator. Se întîmpla ca pentru doi viței la aceeași greutate, sumele încasate ca preț să fie totuși diferite. Era vorba de calitate. Dar se vede treaba că s-au găsit colectiviști cărora acest mod de vînzare a viteilor să nu li se pară tocmai potrivit. Tovarășul Ioan Corbaci, președintele gospodăriei, își amintește că lucrurile au fost judecate așa: „Vindem ieftin unii viței, fiindcă îi dăm slabi. Adică de ce nu ne-am strădui oleacă să-i îngrășăm și să primim pe ei un preț mai bun?!". Firește că trebuia încercat, propunerea fiind cum nu se poate mai chibzuită.

Și s-a încercat. În primul an, au fost vînduți la calitatea I vreo 30 de viței. Al doilea an, aproape dublu. Gospodăria încasa bani mai mulți pentru aceeași cantitate de carne în viu, dacă ea era de calitatea I.

Așa a devenit la gospodăria colectivă din Șimand, îngrășarea tineretului taurin, o ocupație tradițională.

S-a mers chiar mai departe. Îndată după ce-i făta vaca din gospodăria personală, colectivistul respectiv venea cu propunerea să-i cumpere colectiva vițelul.

În acest an, gospodăria de aici și-a propus să îngrașe și să predea prin contract la greutatea medie de 300 de kg, cel puțin 250 de capete tineret taurin. Din acest număr, peste 70 de tăurași au fost cumpărați de la colectiviști.

Îngrășarea tăurașilor pînă la greutatea de mai sus, s-a dovedit o îndeletnicire deosebit de avantajoasă. Colectiviștii spun: „Ăștia tot ce mănîncă, pun pe ei". Și chiar așa este. Media de spor în greutatea zilnică în ultima fază a îngrășării este prevăzută la 800 de grame. Dar sînt îngrijitori fruntași, ca tovarășii Traian Igna și Wander Adam, care realizează la viteii ce îi au în grijă, în mod obișnuit un spor zilnic mediu de 900 de grame.

Mai în amănunt iată cum se procedează. Pînă la trei săptămîni, vițelul este lăsat în grija mulgătorului. Pentru îngrijire, mulgătorul primește 10 zile-muncă. Termenul de trei săptămîni nu constituie o condiție obligatorie. Obligatoriu e ca vițelul să aibă la predare 60 de kg. Dacă în douăzeci de zile nu ajunge la această greutate, înseamnă că a fost prost îngrijit. Mulgătorul trebuie să-l îngrijească în continuare pînă îl aduce la greutatea stabilită, fără să mai primească pentru aceasta zile-muncă. De aici se desprinde că mulgătorul este cointeresat să îngrijească cît mai bine vițelul pentru a-l preda mai repede îngrijitorului de viței.

De acum începe perioada de îngrășare. Rațiile de nutreț sînt stabilite de inginerul zootehnic și cuprind fînuri, concentrate, săruri, nutreț murat etc. Colectivistul îngrijitor este retribuit cu cîte 6 procente dintr-o zi-muncă pentru fiecare kg de spor realizat. Această retribuire îngrijitorul o primește pînă cînd vițelul ajunge la vîrsta de 6 luni. În continuare, dacă animalul nu îndeplinește condițiile de greutate și calitate (altminteri ar fi trebuit predat), îngrijitorul primește pînă la livrarea acestuia cîte patru procente dintr-o zi-muncă la fiecare kg de spor realizat.

Mai trebuie adăugat că gospodăria nu duce tăurașii la sediul întreprinderii beneficiare decît după ce delegatul acesteia a venit în sat și a clasat animalele pentru catecategoria I. Se predau numai animalele clasate la această categorie. Restul, se îngrijesc în continuare.

Pe tăurașii predați în acest an, gospodăria încasează aproape 560.000 lei. Valoarea zilelor-muncă, costul furajelor, al medicamentelor, cota de amortizare a construcțiilor unde sînt adăpostite aceste animale înainte de livrare, nu depășesc 290.000 de lei. Un calcul simplu arată că gospodăriei îi rămîne un cîștig curat de peste 270.000 de lei.

Iată deci, cum prin chibzuință și pricepere această unitate cîștigă însemnate sume de bani pentru dezvoltarea și mai puternică a bogăției colective și pentru creșterea valorii zilei-muncă.

T. OPREA

La G. A. S. Sascut

Producții sporite și ieftine de lapte

La gospodăria noastră de stat, producția de lapte ce se obține zilnic de la cele 156 vaci furajate este în continuă creștere. Numai în primele șapte luni ale anului s-au realizat 3.002 hectolitri de lapte, față de 2.292 de hectolitri planificați.

Creșterea continuă a producției de lapte a făcut ca încă de la 21 mai a. c., să dăm lapte în contul sarcinilor de plan din trimestrul al treilea. (Pînă la 30 iulie, gospodăria noastră realizase o producție de peste 2.100 de litri de lapte de la fiecare vacă furajată). După felul cum muncesc mulgătorii și după cum sînt aplicate toate metodele științifice zootehnice, există garanția că în acest an vom realiza o producție de 3.000 litri lapte pe cap de vacă furajată, așa cum prevede angajamentul luat de către îngrijitorii și mulgătorii din ferma respectivă.

Cu o lună și ceva în urmă, comitetul sindicatului a organizat o consfătuire de producție cu lucrătorii din sectorul zootehnic, în care s-a discutat inițiativa mulgătorilor de la G.A.S. Grași din raionul Tg. Neamț, care și-au propus să dea 200 litri lapte pe cap de vacă furajată peste producția planificată. Cei 35 de îngrijitori-mulgători ai gospodăriei de stat Sascut au luat cunoștință de felul în care este organizată munca la G.A.S. Grași, de metodele de îngrijire și de furajare a animalelor, cît și de rezultatele obținute acolo, în ultimul timp.

— La noi oare nu se poate depăși producția de lapte? au întrebat unii mulgători.

— Se poate, au răspuns fruntașii, căci lucrul acesta nu depinde de nimic altceva, ci numai de felul cum crești și furajezi vacile de lapte.

Bizuindu-se pe hărnicia și cunoștințele lor în creșterea animalelor, mai mulți îngrijitori-mulgători și-au luat frumoase angajamente. Bunăoară, mulgătorii Ion Rusu și Constantin Scurtu s-au angajat să obțină de la vacile pe care le au în grijă o producție medie de 3.300 litri de lapte pe cap de vacă furajată; mulgătorul Nicolae Ginaru și-a luat angajamentul să obțină cu 550 de litri de lapte mai mult peste producția planificată, de la fiecare vacă furajată.

Toți cei care s-au angajat să depășească producțiile de lapte se bizuie pe priceperea și pe vrednicia lor, pe capacitatea de producție a vacilor cu lapte, ca și pe condițiile bune de furajare existente.

Angajamentele respective n-au rămas simple cifre pe hîrtie; ele se îndeplinesc pas cu pas.

Mulgătorii de la G.A.S. Sascut au acumulat o experiență bogată în această privință. Este vorba, în primul rînd, de preocuparea lor pentru o furajare rațională, diferențiată, a vacilor — în funcție de producția de lapte, de greutatea și de starea lor fiziologică.

Imediat după consfătuirea de producție, la G.A.S. Sascut s-a trecut la pășunatul suplimentar al vacilor cu lapte, pe timpul nopții. Aplicarea acestei metode a fost însoțită de îmbunătățirea condițiilor de îngrijire și de furajare, de respectarea cu strictețe a programului de grajd.

Efectuîndu-se pășunatul, atît ziua cît și noaptea, pe pășune naturală de bună calitate, cu o compoziție floristică bogată în graminee și leguminoase, producția de lapte pe cap de vacă furajată a crescut simțitor. În prezent, se obține de la cele 156 de vaci furajate o producție de 1.700—1.800 litri lapte zilnic, ceea ce înseamnă peste 11 litri lapte pe zi de la fiecare vacă furajată.

Permanent noi urmărim ca în hrana vacilor de lapte să existe o proporție justă între cantitatea de furaje masă verde și cea de concentrate, cum sînt șroturile de floarea-soarelui, tărîțe de grîu, borhot de sfeclă de zahăr și altele.

Preocuparea fiecărui îngrijitor-mulgător de la G.A.S. Sascut este de a realiza o producție mare de lapte, cu un bogat procent de unități de grăsime la un preț de cost cît mai redus. Conform angajamentului luat, gospodăria noastră va livra în acest an 1.100 hectolitri de lapte peste producția planificată, la un preț de cost de 1,10 lei per litru, față de 1,30 lei per litru planificat, realizînd însemnate beneficii peste plan.

DUMITRU ISTRATE
inginer zootehnician
G.A.S. Sascut, regiunea Bacău

Dezarmarea — problema cea mai arzătoare

carnet extern

Comitetul celor 18 state pentru dezarmare și-a întrerupt lucrările la 8 septembrie și le va relua la 12 noiembrie.

După cum se știe, Comitetul a discutat timp de mai multe luni două documente care diferă fundamental unul de celălalt. Este vorba de proiectul sovietic de tratat cu privire la dezarmarea generală și totală și „schița prevederilor de bază" ale unui asemenea tratat, propusă de partea americană. Luînd cunoștință de aceste două documente și de discuțiile purtate în legătură cu ele în cadrul Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, orice om cinstit vede că, în timp ce proiectul de tratat sovietic este menit să contribuie din plin la apărarea și consolidarea păcii în întreaga lume, „schița" părții americane urmărește în fond să nu se ajungă la dezarmare, cu toate că ea prevede dezarmarea pe etape — trei la număr: primele două etape a cîte 3 ani fiecare, a treia însă fără durată. În „schița" propusă de S.U.A. se prevede reducerea tipurilor de armament clasic și a mijloacelor de transport la obiectiv — tancuri, autoblindate, camioane blindate, piese de artilerie, aruncătoare de mine etc., precum și o serie de măsuri: sistarea producției de materiale fisionabile în scopuri militare și instituirea unui control asupra întregii industrii atomice a statelor. S.U.A. propun ca aceste măsuri să fie înfăptuite în prima etapă a dezarmării, cînd stocurile de armament nuclear sînt menținute în întregime, în volumul lor integral.

Apare limpede că această propunere este departe de a avea ca scop lichidarea armei atomice. Ea urmărește doar să stabilească potențialul și repartiția teritorială a industriei atomice sovietice, precum și stocurile de armament de care dispune Uniunea Sovietică. Studierii industriei atomice și determinării repartiției geografice a întreprinderilor industriale atomice, „schița" Statelor Unite le consacră întreaga perioadă a primei etape de dezarmare, adică trei ani. După aceasta, se propune ca statele să prezinte date despre cantitatea de materiale fisionabile acumulate, iar la sfîrșitul celei de-a doua etape, adică la șase ani după începerea dezarmării să se precizeze cantitatea de armament nuclear de care dispun statele. Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că stocurile de armament nuclear gata fabricat rămîn complet neatinse timp de șase ani, înseamnă că populația globului să trăiască încă multă vreme cu teama izbucnirii unui război nuclear.

Din „schița" propusă de S.U.A. mai reiese că Pentagonul este departe de a intenționa să lichideze bazele sale militare de pe teritoriile altor țări și să-și evacueze de acolo unitățile militare, atît în prima cît și în cea de a doua etapă a dezarmării. De asemenea, din aceeași schiță mai reiese că de-abia după terminarea întregului program de dezarmare, într-un viitor nedefinit, S.U.A. au de gînd să folosească o parte din bazele lor din străinătate drept puncte de sprijin pentru forțele armate internaționale.

Ce prevede în esență proiectul sovietic de tratat cu privire la dezarmarea generală și totală? În linii mari acest document de o deosebită importanță prevede ca chiar în prima etapă a dezarmării să fie distruse toate mijloacele de transportare la obiectiv a armei nucleare, să fie distruse bazele de pe teritorii străine și să fie evacuate de pe aceste teritorii trupele străine.

Vorbind despre eforturile care se fac în apărarea și consolidarea păcii, merită să fie subliniate încă o dată cuvintele premierului Hrușciov la Congresul mondial pentru dezarmare și pace, cuvinte care arată lumii poziția realistă, constructivă a U.R.S.S. Iată aceste cuvinte: „Guvernul sovietic propune ca încă de la început, în prima etapă a dezarmării, arma nucleară să fie cel puțin imobilizată, să fie paralizată, distrugîndu-se toate mijloacele de transportare a acesteia la obiectiv. Noi propunem să fie lichidate dintr-o dată rachetele, avioanele, navele și submarinele militare capabile să transporte armament nuclear, instalațiile atomice de artilerie, precum și toate bazele militare străine de pe teritorii străine, și să fie retrase de pe teritorii străine toate trupele străine".

Scurte știri

● *Duminică 9 septembrie, în cursul dimineții, la Universitatea „Lomonosov" din Moscova s-a deschis Simpozionul internațional consacrat problemelor învățămîntului tehnic superior și umanistic organizat de Federația mondială a oamenilor de știință. Simpozionul se desfășoară sub deviza: „Învățămîntul superior — spre binele omenirii" și la el participă circa 200 de delegați din 47 de țări ale Europei, Asiei, Africii și Americii. După deschiderea simpozionului s-a dat citire mesajului de salut adresat de N. S. Hrușciov participanților la simpozion. Printre altele, în mesajul șefului guvernului sovietic, se arată: „Pretutindeni oamenii de bună credință nutresc un deosebit respect pentru acei oameni de știință și lucrători ai instituțiilor superioare de învățămînt, care nu numai că predau cu răbdare și perseverență cunoștințele lor tineretului, dar îi și educă în spiritul luptei pentru progres social, în spiritul păcii și prieteniei între popoare".*

● De curind a avut loc la Lima, capitala țării, cel de-al IV-lea Congres național al Partidului Comunist din Peru, care, din cauza persecuțiilor, nu a avut loc timp de 14 ani. Printre altele, Congresul a subliniat necesitatea întăririi legăturilor partidului cu clasa muncitoare, cu țărănimea și cu celelalte pături ale populației Perului.

● *În Italia se intensifică lupta grevistă. Astfel, acum cîteva zile, dijmașii din regiunile Emilia, Toscana și Veneto au încetat lucrările de strîngere a recoltei pentru a obține satisfacerea revendicărilor lor cu privire la majorarea salariilor. De asemenea, la Palermo, 3 000 de muncitori agricoli și dijmași au defilat pe străzile orașului, cerînd sporirea salariilor.*

● Aproximativ 4 000 de țărani greci au făcut o puternică demonstrație în regiunea Agrinion în semn de protest împotriva hotărîrii guvernului grec de a micșora prețul de achiziție la foile de tutun. Organele polițienești grecești au încercat să împrăștie pe demonstranți, astfel că în timpul ciocnirilor cu țăranii, acestea au omorît un țăran și au rănit grav alți 17.

Mărturii grăitoare

Mereu apar alte mărturii despre sălbăticia cu care trupele protejatului americanilor, satrapul Vietnamului de sud, Ngo Dinh Diem, atacă satele în care se bănuiește a fi adăpostiți patrioții luptători pentru unificarea țării. Cu toate acestea puzderia de corespondenți occidentali care cutreieră Vietnamul de sud sînt nevoiți a recunoaște că treburile dictatorului de la Saigon nu merg prea bine.

De curînd, însăși revista reacționară americană „Time" a vorbit despre fapte petrecute în satul Tan Fu, la depărtare de numai cîteva zeci de kilometri de capitala țării, Saigon. Revista descria o razie a așa-ziselor „trupe speciale" — instruite de specialiști americani. Razia a avut ca obiect cercetarea cîmpurilor de orez și a păduricii care înconjoară satul Tan Fu, ca și satul însuși. Unitatea specială a fost adusă în regiune de compania a 57-a de elicoptere aparținînd armatei S.U.A. — informează „Time". Această companie — adaugă revista — a efectuat din decembrie anul trecut și pînă în luna iulie — 6.200 de zboruri, transportînd 45 000 soldați diemiști. Cu ce s-au îndeletnicit acești soldați se poate desprinde din descrierea făcută de „Time" cu privire la rezultatul raziei în jurul satului Tan Fu.

După cercetări îndelungate au fost arestați doi tineri țărani. Unul dintre ei avea asupra sa o cărticică de cîntece patriotice. A fost de ajuns pentru a fi maltratat sîngeros. Una din metodele de torturare a fost aceea a „învățării înotului". Revista arată cum învață soldații diemiști, instruiți de americani, pe patrioții arestați „să înoate". S-a deschis larg gura tînărului și i s-a înfipt în ea o pîlnie ruginită. Apoi i s-au vărsat în stomac vreo douăzeci de litri de apă, tînărul s-a zbătut, s-a înecat, gemea de durere, dar n-a dezvăluit nimic din activitatea tovarășilor săi de luptă, nici atunci cînd a fost împuns cu baioneta. În același timp, celuilalt prizonier i se smulgeau unghiile de la degete. După aceasta, publicația face bilanțul raziei: „șapte morți, opt prizonieri, cincizeci și trei locuitori ai satului arestați, capturarea a 7 puști și a aproximativ o sută de gloanțe și a unei chitare...".

Este, se plînge revista, un rezultat destul de mediocru după o asemenea desfășurare de forțe și după folosirea de atari mijloace de intimidare. Dar nu numai revista aceasta recunoaște că, cu toată sălbăticia lor, trupele instruite de americani nu reușesc să stăvilească elanul patrioților sud-vietnamezi.

Nu de mult, un alt ziar american „New York Herald Tribune" a trimis un corespondent special în Vietnamul de sud și acesta, de la fața locului, a fost nevoit să admită că trupele patriotice „au toate caracteristicile unor unități regulate, fiind încadrate de conducători experimentați", că ele sînt practic intacte și se dezvoltă, „în ciuda faptului că au de făcut față unui inamic superior numericește, care dispune de elicoptere și avioane de luptă americane". În aceste condiții, conchide corespondentul „nu este de mirare că ei controlează o mare parte din regiunile rurale ale Vietnamului de sud".

Mulți sînt cei care în Apus își pun întrebarea cum se face că o armată numeroasă, instruită și echipată de americani, nu reușește de ani de zile să stăvilească mișcarea patrioților sud-vietnamezi lipsiți de armament și echipament. Ziarul vest-german „Die Welt" a căutat și el dezlegarea acestei întrebări, trimițînd un corespondent special în Vietnamul de sud.

Și corespondentul acesta povestește, printre altele, întîlnirea cu comandantul unui convoi care a urmărit timp de patru zile o unitate de patrioți, dar n-a reușit să dea de ea. Patrioții, pe care ziarul îi numește partizani, sînt de negăsit. Ei poartă aceleași scurte negre ca și țăranii. „Dar țăranii, întreabă corespondentul, ei nu ajută trupele guvernamentale să-i prindă pe partizani?" Și tot el povestește că locotenentul da din cap. „Țăranii sînt sătui pînă peste cap de război. Ei vor în sfîrșit să strîngă în pace recolta. Războiul durează prea mult".

Țăranii vor într-adevăr pace și liniște pentru a-și strînge recolta. Dar ei vor, în același timp, ca o dată strînsă această recoltă să le folosească lor și poporului lor și nu unei clici restrînse de profitori strînși în jurul dictatorului Ngo Dinh Diem și sprijinitorilor acestora de peste hotare. De aceea ei sprijină lupta patrioților sud-vietnamezi.

Același corespondent al ziarului vest-german amintit mai sus povestește mai departe o întîmplare la fel de grăitoare: comportarea eroică a unui patriot arestat tot cu prilejul unei așa-zise razii într-un sat din provincia Kien Hoa. În fața guvernatorului diemist al provinciei, corespondentul l-a întrebat prin intermediul interpretului pe patriotul arestat, pentru ce luptă de fapt. „Luptăm pentru eliberarea poporului nostru de colonialismul american. Cînd vom alunga din țară pe colonialiști, vom deveni bogați. Și luptăm pentru reunificarea Vietnamului", a răspuns curajos patriotul. Pentru că acesta este țelul marii mase a populației sud-vietnameze, țăranii se înrolează mereu în rîndurile trupelor patriotice și ajută aceste trupe în lupta lor cu forțele mult superioare în ce privește armele și echipamentul. Forțele patriotice rămîn de neînvins pentru că ele au de partea lor poporul. Aceasta este explicația enigmei pe care caută s-o dezlege puzderia de corespondenți occidentali care circulă în Vietnamul de sud.

SPORT

Un frumos succes al sportului de mas în regiunea București

...Sfîrșit de săptămînă. În parcul sportiv Dinamo din Capitală, pavoazat sărbătorește, domnește o animație deosebită. Aici sînt prezenți peste 12.000 de colectiviști, harnici lucrători ai ogoarelor din regiunea București. Ei au venit într-o frumoasă excursie în Capitala țării pentru a urmări întrecerile finale pe regiune ale Spartachiadei de vară a tineretului.

Datorită condițiilor optime create, flăcăii satelor au acum posibilitatea să-și petreacă timpul liber în mod plăcut, participînd cu entuziasm la cele mai frumoase concursuri și competiții sportive de masă. Bunăoară, se poate arăta că numai în regiunea București, la prima etapă a Spartachiadei au luat startul peste 200.000 de concurenți. Timp de aproape 3 luni, aceștia au participat la cele mai atractive discipline sportive, cum sînt: volei, atletism, handbal, ciclism, oină, trîntă, natație etc. Și iată-i acum pe cei mai buni concurenți disputîndu-și întîietatea în întrecerile finale.

ÎNVINGĂTORII LA CONCURSURILE DE CICLISM

Bogatul program sportiv desfășurat, timp de două zile, pe stadionul central ca și pe celelalte terenuri de sport din parcul Dinamo au prilejuit întreceri pasionante, încheiate cu o serie de rezultate valoroase. Iată cîteva aspecte și rezultate edificatoare de la concursurile feminine și masculine de ciclism.

Întrecerile feminine de ciclism, unde concurentele au fost împărțite în 3 serii, s-au desfășurat pe distanța de 2000 m. (în 5 ture de pistă). Aici au luat startul și două tinere colectiviste: **Floarea Simion** și **Marinela Salaoru,** din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia. Prima concurentă, participînd în seria a 3-a, a reușit să cîștige detașat locul I, parcurgînd distanța de 2.000 m. într-un timp remarcabil: 4,26 minute. În finală, lupta pentru primul loc a fost mai disputată. Dovedind o bună pregătire, colectivista **Floarea Simion** a reușit și de data aceasta să treacă prima linia de sosire, iar pe locul 2 s-a clasat colega ei de echipă, **Marinela Salaoru,** din brigada a V-a legumicolă de la G.A.C. Gh. Lazăr.

La concursul masculin de ciclism, desfășurat pe distanța de 4.000 m. (10 ture de pistă), victoria a revenit tînărului **Constantin Nicolae,** colectivist din comuna Crăsani, raionul Lehliu.

HANDBALISTELE DE LA SPICUL-G.A.C. CĂZĂNEȘTI PE PRIMUL LOC

Un frumos succes a repurtat și echipa feminină de handbal Spicul-G.A.C. Căzănești, raionul S bozia, care a cucerit pentru a oară titlul de campioană region În turneul final, echipa din Că nești a întrecut, pe rînd, for țiile Știința-Drăgănești (8-6) și nirea-Tr. Măgurele (13-2). Me decisiv pentru cucerirea trofeulu fost însă mai dificil. De data ceasta, tinerele colectiviste Căzănești au avut ca adversare componentele echipei Victoria- tenița, care cîștigase, de asemen cele 2 jocuri disputate.

Handbalistele de la Spicul-Că nești au intrat pe teren decise obțină o nouă victorie. Și lupt cu multă ardoare, ele au re să-și atingă țința...

ÎNTRECERI ATRACTIVE LA TRÎNTĂ...

Deosebit de atractive au fost întrecerile de trîntă, disciplină sp tivă care se bucură de o m popularitate în comunele și sa regiunii București. Astfel, se p menționa că la prima etapă a Sp tachiadei s-au înscris pe lis participanților la concursurile trîntă peste 15.000 de colectivișt muncitori din G.A.S.-uri și S.M uri. Ei au parcurs, pe rînd, cel etape ale competiției, iar în fin s-au calificat cei mai buni c renți.

Din cele 6 titluri de camp regionali, 4 titluri au revenit ti rilor colectiviști: **Vasile Gh** (Giurgiu), **Dumitru Panduru** (O nița), **Gh. Boca** (Zimnicea) și **Vi** **Artimon** (Călărași).

...ȘI LA ATLETISM

Rezultate remarcabile au obți tinerii din satele regiunii Bucur și la întrecerile de atletism. deosebi, menționăm pe tînăra **I** **na Ene,** din comuna Vidra (Gi giu), care a cucerit 2 titluri campioană, cîștigînd probele de m. și 400 m., junioare. Lo fruntașe au ocupat, de asemen tinerele: **Maria Dincă** (Titu), **Io** **Albu și Veronica Dinu** (Videle), **dica Gheorghe** (Lehliu), ca și ti rii: **Dan Brătescu** (Videle), **P. L** **toiu** (Titu), **Ion Sandu** (Drăgăne Vlașca) etc.

★

Întrecerile finale ale Spartach dei de vară a tineretului din giunea București au constituit frumoasă sărbătoare a sportului masă. La succesul acestei comp ții a contribuit și activitatea int să desfășurată de comisia regio lă de organizare a Spartachia pentru care merită felicitări.

M. SPIRIDO

Cît mai mari cantități de furaje însilozate

(Urmare din pag. 1)

capitulele de floarea-soarelui de pe 60 hectare.

O atenție deosebită se acordă aici calității materialului însilozat. Bine tocat de către cele 2 tocători, silozul este presat cu tractorul K.D. condus de tractoristul Ion Mandae, de la S.M.T. Făurei. Munca a fost astfel organizată încît în cel mult 24 de ore fiecare groapă să fie umplută cu siloz și acoperită. La una din gropi s-au folosit și mijloacele manuale pentru tocat, astfel că groapa respectivă nu a rămas peste noapte neacoperită.

Treabă de buni gospodari au făcut și gospodăriile colective din Jugureanu, Robeasca și Moșești, care și-au depășit prevederile planului de însilozări cu 20—660 tone. De asemenea, sînt pe terminate cu însilozările și gospodăriile colective din Rușețu, Horia, Grădiștea, Tătaru, Bălteni, Strîmbu, Vizireni și altele.

UNDE SE TĂRĂGĂNEAZĂ LUCRURILE

Dar nu peste tot ritmul însilozării furajelor este satisfăcător. La gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" din comuna Niculești Jianu, de pildă, din cele 1.830 tone planificate, nu fuseseră însilozate pînă de curînd decît 400 de tone; gospodăria colectivă „Viitorul" din Racovița a însilozat numai 680 de tone din cele 2.700 prevăzute; cele două gospodării colective din Roșiori au pus la murat doar 2.170 de tone din cele 6.050 tone planificate. Nesatisfăcător se desfășoară acțiunea de însilozare și în gospodăriile colective din Colțea (840 tone însilozate din 2.990), Mircea Vodă (2.200 tone din 4.950), Ciocile (1.650 tone din 3.100), Filipești (1.810 tone din 5.100), C. A. Rosetti (1.040 tone din 2.625) și altele.

Aceasta a făcut ca pe întregul raion Făurei, planul la înzilozări să nu fie realizat decît în proporție de 62,3 la sută, fiind însilozate numai 127.137 tone din cele 204.000 tone planificate.

Una din cauzele rămînerii în urmă a însilozărilor o constituie faptul că multe gospodării colective nu au recoltat la vreme o parte din porumbul destinat însilozării, ci l-au lăsat pentru boabe, și nu au recoltat în locul lui porumbul care nu a „legat". O altă cauză pentru care însilozatul furajelor este întîrziat în unele unități este și aceea că munca la însilozări nu a fost temeinic organizată. Bunăoară, la G.A.C. „Tudor Vladimirescu" din comuna C. A. Rosetti, însilozatul furajelor a fost lăsat deoparte din „lipsă de brațe de muncă". Pe ziua de 7 septembrie toate brațele disponibile au fost îndreptate la recoltarea celor 7 ha cultivate cu cartofi. Nu era oare mai bine dacă o parte din atelaje și brațe de muncă erau dirijate spre a continua lucrările de însilozări? Pe de altă parte conducerea gospodăriei se plînge și de lipsa de atelaje, însă o remorcă a S.M.T.-ului Făurei stă aici nefolosită. La tărăgănarea lucrărilor de însilozări contribuie și faptul că tocătorile existente nu sînt folosite cu întreaga lor capacitate. La G.A.C. „Viață Nouă" din Filipești, de pildă, zilele trecute se lucra doar cu o tocătoare; a doua se defectase. Era pentru a 5 oară de la începutul acțiunii de însilozare cînd această mașină stătea neutilizată.

Dar la tărăgănarea lucrărilor de însilozări se mai adaugă și faptul că în unele părți nu se acordă atenție cuvenită calității materialului pus la murat. Este vorba de însilozarea porumbului netocat. Așa au procedat gospodăriile colective din Găiseanca, Cireșu, Filipești, Horia, Cotu Ciorii și altele, care au însilozat între 475—2.180 tone porumb netocat. Ce au de spus în această privință conducerile acestor unități, inginerii și tehnicienii agronomi și zootehnici de aici? Nu era mai bine ca întreaga cantitate de furaje însilozată să fi fost tocată? Nu trebuiau respectate indicațiile tehnice? Noi credem că da.

Grijă pentru folosirea tuturor resurselor

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Găești, regiunea Argeș, se preocupă temeinic în aceste zile de asigurarea bazei furajere necesare animalelor. La numeroase gospodării agricole colective, fînurile de lucernă, borceag, trifoi, au fost strînse și depozitate cu grijă, în imediata apropiere a grajdurilor animalelor.

La gospodăria agricolă colectivă din Dragodana au fost depozitate de pildă 190 tone cu lucernă și 230 tone cu trifoi; spațiul de depozitare a fînurilor a fost îngrădit, astfel încît să nu se permită irosirea furajelor. Consiliul de conducere al gospodăriei a trimis și 15 cosași în comuna Rupea, regiunea Brașov, unde au cosit fînețe naturale, urmînd a se transporta de aci încă 30 de tone.

O atenție deosebită s-a acordat și se acordă, în multe din cele 36 de gospodării agricole colective din raion, însilozării unor cantități sporite de furaje. La brigada Crînguri a gospodăriei agricole colective din Mogoșani, au fost însilozate 500 de tone cu porumb, față de 400 de tone cît fuseseră prevăzute inițial. La brigada din Zăvoiul Orbului a aceleași gospodării, au fost însilozate 150 de tone cu porumb, față de 120 tone prevăzute.

Rezultate bune în acțiunea de însilozare s-au obținut îndeosebi la gospodăriile agricole colective din Răscăieți, Fierbinți, Ștefan cel Mare, Ciupa, Morfeni și Slobozia. În aceste unități, la îndrumarea organizațiilor de partid și cu sprijinul inginerilor și tehnicienilor agronomi, colectiviștii — după ce au pus la murat porumbul pentru siloz — au ales și plantele sterile din culturile de porumb pentru boabe, pe care le-au recoltat și însilozat.

Aplicîndu-se în practică îndrumările ce s-au dat la schimburile de experiență organizate de către Consiliul agricol raional la gospodăriile colective din Răscăieți și Găești, în majoritatea gospodăriilor colective din raion s-au însilozat în amestec cu porumbul și capitule și frunze de floarea-soarelui, colete și frunze de sfeclă de zahăr, dovleci, vreji de cartofi și de roșii și alte resturi din grădinile de legume etc.

Una dintre acțiunile importante inițiate în raionul Găești este și aceea a strîngerii frunzelor, atît din lizierele comunelor, cît și din păduri. La gospodăria colectivă din Topoloveni, unde s-au adunat deja în căpițe 22 tone de frunze de stejar, carpen, jugastru etc., peste 50 de colectiviști continuă zilnic această lucrare, spre a se realiza cel puțin 220 tone de frunzare. De asemenea la gospodăria colectivă din Răscăieți s-au asigurat deja 158 de tone de frunze, la cea din Botești 150 de tone, la cea din Morteni 100 de tone etc.

În total, pînă acum cîteva zile în raion fuseseră însilozate peste 15.500 tone cu porumb siloz și alte plante furajere și se asiguraseră aproape 1500 tone de frunze, adunate din păduri și din lizierele satelor.

Trebuie totuși subliniat că în raionul Găești există posibilități pentru asigurarea unor mai mari cantități de furaje însilozate, ca și pentru adunarea, uscarea și depozitarea frunzelor de pomi, pe scară mult mai largă.

În acțiunea de însilozare, rezultate mult mai bune s-ar obține dacă utilajele existente ar fi folosite în chip mai judicios. Ce e drept, unele gospodării ajută unitățile învecinate cu utilajele disponibile. Așa au procedat colectiviștii din Mogoșani, care după ce au terminat tocatul și însilozatul porumbului, au împrumutat tocătoarea și gospodăriei colective „23 August" din comuna Puțul cu Salcia. În alte gospodării însă, tocătorile sînt ținute pe loc, deși zile de-a rîndul ele nu sînt folosite. La gospodăria colectivă din Dragodana, de pildă, în ziua de 7 septembrie tocătoarea stătea nefolosită, în vreme ce în satele învecinate mai erau de însilozat cantități importante cu porumb.

O atenție deosebită trebuie să se acorde și calității silozului. La gospodăria colectivă din Vișina, o mare cantitate de porumb însilozat a fost lăsat descoperit aproape 6 zile la rînd, ceea ce a făcut să pătrundă aer în furajele puse la murat și pe o adîncime de 30 cm. porumbul să se altereze. La această gospodărie, alte cantități de porumb recoltat n-au fost însilozate la vreme, astfel încît între timp mai bine de jumătate s-au risipit sau au fost date ca hrană bovinelor, în loc să fie însilozate. La aceeași gospodărie, în loc să se amestece capitulele de floarea-soarelui cu porumbul, au fost puse într-o groapă separat.

O atenție deosebită trebuie dată în aceste zile și impulsionării strîngerii frunzelor, care constituie un nutreț foarte bun pentru ovine. În această privință, un rol important revine conducerilor ocoalelor silvice. Dacă, de exemplu, la ocolul silvic din Topoloveni s-au dat din timp indicații brigadierilor spre a arăta colectiviștilor locul de unde pot să recolteze frunze, nu același lucru s-a petrecut zile de-a rîndul, în pădurile din cadrul ocolului silvic Găești. Din cauza lipsei de sprijin a inginerilor Doncea și Dulea de la acest ocol, atunci cînd o echipă de 30 de colectiviști din comuna Ștefan cel Mare s-a prezentat la pădurea Scheiu, unde avea repartizate 50 de hectare de pădure spre a recolta frunze, brigadierul silvic i-a oprit pe motiv că... nu primise nici un fel de instrucțiuni! La fel s-a întîmplat și cu colectiviștii din Șelaru, Ragu sau Ulești.

Întrucît între timp, cu sprijinul comitetului raional de partid, consiliul agricol al raionului a luat măsuri ca astfel de cazuri să nu se mai repete, se impune ca acum un număr cît mai mare de colectiviști să fie mobilizați a strînge cantități mari de frunze, pe care să le depoziteze în căpițe, asigurînd astfel ovinelor hrană din abundență.

★

Din cele arătate mai sus reiese că în majoritatea gospodăriilor agricole de stat și colective vizitate se acordă anul acesta o atenție sporită asigurării bazei furajere necesare hrănirii animalelor.

În acest scop unitățile agricole folosesc toate resursele în vederea însilozării unor cît mai mari cantități de furaje.

Este totuși necesar ca în aceste zile să se acorde atenția cuvenită în toate gospodăriile agricole de stat și colective pentru folosirea integrală a întregii capacități de lucru a utilajelor (tocători, combine, batoze transformate etc.), organizîndu-se munca în două schimburi, astfel încît acțiunea de însilozare să se termine în cel mai scurt timp. Este, de asemenea, necesar să se treacă cu forțe sporite la recoltarea și însilozarea cocenilor de porumb în amestec cu saramură, soluție de melasă, resturi din grădină, lucernă verde, tăiței de sfeclă de zahăr etc.

R. P. MONGOLĂ

Creșterea vitelor în aimacul Central

Oamenii muncii din aimacul Central al R. P. Mongole au întîmpinat cu căldură hotărîrile plenarei C.C. a P.P.R.M. cu privire la sporirea numărului de animale. Anul trecut, în acest aimac planul de stat a fost îndeplinit, iar șeptelul a crescut cu 7,4 la sută.

În prezent crescătorii de vite din acest aimac s-au angajat să mărească șeptelul cu 18.000 de capete. Crescătorii sînt preocupați de selecționarea și creșterea tineretului animalier. De altfel, 98 la sută din tineretul animalier obținut a fost menținut.

Anul acesta suprafața semănăturilor de pe teritoriul aimacului Central va crește de două ori față de anul trecut; crescătorii de animale depun eforturi susținute pentru a spori vertiginos numărul de vite, pentru a vinde statului cît mai multe produse animaliere.

ISAAR
CONTRACT N
Contractați vițele, mieluțe și berbecuți cu:
ISAAR.

Consumatori de aragaz!
Nu lăsați aragazul în funcțiune fără supraveghere.
PERICOL DE EXPLOZIE ȘI INCENDIU!

GOSPODINE!
La conservarea legumelor și fructelor, folosiți

„CONSERVANT" și „CAPSULE GELATINOASE"

produse ale cooperativei CHIMICA-București

Se găsesc de vînzare la magazinele de stat, precum și la magazinele cooperației de consum din întreaga țară

„AGRICULTURA NOUĂ". Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii